

Recull de Premsa

Taula de contingut

PALAU DE LA MUSICA CATALANA DE BARCELONA	5
[11'ES de la setmana La Vanguardia - Catalán - 26/03/2017	6
CECILIA BARTOLI El Economista - 25/03/2017	7
barcelona Urban - 24/03/2017	8
Beethoven per a tots La Vanguardia - Catalán - 26/03/2017	9
El Palau de la Música propone el espectáculo "Big Band Beethoven" para acercar la música a los más pequeños. Catalunya Radio - EL SUPLEMENT (INFORMATIU) - 26/03/2017	10
La orquesta sinfónica del Vallés ofrece mañana en el Palau de la Música un concierto donde destaca el "Concierto para piano número 2 de Chopin" con un concierto especial en el que durante los .... RNE-1 - EDICIO MIGDIA - 24/03/2017	11
Batutes de llegenda El Punt Avui - 27/03/2017	12
Trifonov, Pires i Argerich, estrelles d'Ibercàmera Ara - 27/03/2017	13
El médico de los órganos musicales históricos Expansión Pymes - 27/03/2017	14
Concertistas de estaciones y aeropuertos El País - 25/03/2017	16
La corrupción cerca a Mas y al nacionalismo Expansión - 27/03/2017	17
La «hoja de servicios» de Vicent Sanchís justifica el temor de la oposición a TV3 ABC Cataluña - 27/03/2017	18
La corrupción cerca a Artur Mas Expansión - 27/03/2017	19
'Lo normal' Diari de Tarragona - 26/03/2017	21
L'Ajuntament i la FAVB ratifiquen la bona entesa El Punt Avui - 26/03/2017	22
Puigdemont adverteix de la "venjança" si triomfa el no El Punt Avui - 26/03/2017	23
„ Setmana 29: D'un nou a un vell coneget: l' de Quique Jiménez Xavier Bosch.	25

La Vanguardia Vivir - Catalán - 26/03/2017	
El futurd j a és aquí	26
La Vanguardia - Catalán - 26/03/2017	
La dependència dels països de Sud-amèrica de la política econòmicadels EUA, i la clausura del festival Kosmopolis, celebrat al CCCB. PÀGINA 36	27
La Vanguardia - Catalán - 26/03/2017	
El precio de denunciar la corrupción	28
El País Cataluña - 26/03/2017	
Empresaris admeten factures particulars a través del Palau	29
La Mañana Diari de Ponent - 25/03/2017	
Sanchis diu que no serà "fanàtic" ni "hooligan" al capdavant de TV3	30
La Vanguardia Vivir - Catalán - 25/03/2017	
Dos empreses van cobrar del Palau obres a les cases de Millet i Montull	31
Segre Catala - 25/03/2017	
El Palau feia servir empreses liquidades per justificar despeses	32
La Vanguardia - Catalán - 25/03/2017	
E125 de mart i Catalunya	33
La Vanguardia - Catalán - 25/03/2017	
Nueva sesión del juicio del caso Palau de la Música.	34
RNE-1 - 24 HORAS (INFORMATIVO) - 24/03/2017	
Empresaris suggereixen la falsificació de factures per justificar comissions a CDC	35
Regió 7 - 25/03/2017	
Empresaris creuen que el Palau falsificà factures i desvià fons a CDC	36
Diari de Tarragona - 25/03/2017	
Factures falsificades per justificar les comissions a CDC	38
Diari de Girona - 25/03/2017	
Aaa aaa Corrupció.cat ;-----Més companyies revelen factures falses per a CDC	39
El Periódico de Catalunya - Catalán - 25/03/2017	
Iostè jutja' a Sanchis	40
El Periódico de Catalunya - Catalán - 25/03/2017	
Sanchis diu que vol ser "el director de tots"	41
El Punt Avui - 25/03/2017	
Admeten obres a cases de Millet i Montull pagades pel Palau	42
El Punt Avui - 25/03/2017	
"Si un programa no funciona, TV3 l'ha de poder substituir"	43
Ara - 25/03/2017	
Tres empresaris admeten haver falsificat les factures amb què el fiscal implica CDC	44
Ara - 25/03/2017	
EMPRESARIOS APUNTAN A MÁS FACTURAS FALSAS EN EL CASO PALAU	45

Sanchís promete decisiones "rápidas y arriesgadas" en TV3
El País Cataluña - 25/03/2017

46

Hoy en el juicio del caso Palau 2 empresarios han reconocido que hicieron las reformas en las casas del Félix Millet de y su mano derecha, Jordi Montull, con dinero de la institución que presidían.
LA SEXTA - LA SEXTA NOTICIAS 2º EDICIÓN - 24/03/2017

El juicio del Caso Palau ha tenido hoy los testimonios de 2 empresario que admitían que cobraron de la entidad las obras en los domicilios particulares de Millet y Montull.
RNE-1 - EDICIO MIGDIA - 24/03/2017

Diversos empresarios admiten haber emitido facturas al Palau de la Música a pesar de no haber realizado trabajos para camuflar salida de dinero hacia CDC.
Onda Cero - NOTICIAS MEDIODIA CATALUNYA - 24/03/2017

En el juicio del "caso Palau" hoy varios empresarios han explicado que expedían facturas a nombre del Palau de la Música para los trabajos que hacían en las casas de Fèlix Millet y Jordi Montull.
TV3 - TN MIGDIA - 24/03/2017

Varios empresarios han confirmado hoy en el juicio del caso Palau que colaboraron en la elaboración de facturas falsas de trabajos para el Palau de la Música con las que se enmascaraban las ....
RNE-1 - DIARIO DE LAS DOS - 24/03/2017

Diversos empresarios que han declarado en el juicio del caso Palau aseguran que la entidad emitió facturas falsas para camuflar salidas de dinero hacia CDC
Catalunya Radio - INFORMATIU MIGDIA - 24/03/2017

Hoy en el juicio del caso Palau 2 empresarios han reconocido que hicieron las reformas en las casas del Félix Millet de y su mano derecha, Jordi Montull, con dinero de la institución que presidían.
LA SEXTA - LA SEXTA NOTICIAS 1º EDICION - 24/03/2017

Facturas falsas para encubrir los pagos en metálico, supuestas comisiones a CDC y trabajos en los domicilios de Félix Millet y Jordi Montull pagados por el Palau de la Música son las principales ....
TVE1 - INFORMATIU MIGDIA - 24/03/2017

PALAU DE LA MUSICA CATALANA DE BARCELONA

26 Marzo, 2017

LA VANGUARDIA

LUNDIENGE, 20 MARÇ, 2017

CITES de la setmana

Música

ESTEBAN LINÉS

'NOISE' A PISTÓ LIURE. La cruesa immutable del rock'n'roll que practica la banda dels Estats Units Wolf Eyes els va derivar des del primer moment al *noise*, com tornen a testimoniar al seu nou àlbum *Undertow*, que estan fent una gira per Europa.

26/III. FREEDOMIA. 20 HORES

DEVOCÍÓ PER GAINSBOURG. Mick Harvey, una de les columnes dels Bad Seeds de Nick Cave fins a la seva marxa i productor de PJ Harvey en els seus treballs més llargs, presenta el seu quart àlbum d'homenatge a Serge Gainsbourg, *Intoxicated women*. En el concert estarà acompañat per quatre violinistes de Cordes del Món, així com per la seva banda actual, on figura James Johnston, dels Gallon Drunk.

29/III. LA 2 DE APOLÒ. 20 HORES

ROMÀNTICS PAQUIDERMS. La tornada de Los Elefantes a primera línia roquera de fa

unes temporades va ser un tot un encert per a Shuarma i companyia. Ara tornen a pujar als escenaris amb material nou batent simptomàticament *Nueve canciones de amor y una de esperanza*, on potencien el vessant més romàntic del seu característic rock carregat d'emoció i sensibilitat.

31/III. BARTS. 21 HORES

A TOT RITME... FRENÈTIC. Producte de l'escuderia Bankrobber, el grup Ran Ran porta a escena el seu recent *L'hereu*, primer paquet de temes completament inèdits on mantenen el so cru i accelerat que els fa grans.

31/III. BEGOOD. 22 HORES

UNA DIVA ROTUNDA. Una de les indiscutibles paladines del neosoul i el R&B més enèrgic i sanguini, la cantant i música Macy Gray exhibeix la seva inclinació més jazz al seu nou àlbum *Stripped*. Els seus directes són per no oblidar.

1/IV. RAZZMATAZZ. 22 HORES

CECILIA BARTOLI

27/III PALAU 20.30 HORES
(19.30 PERFORMER)

Un viatge musical de quatre segles a través de la música italiana amb una guia d'excepció, ni més ni menys que Cecilia Bartoli. La mezzosoprano, acompañada al piano per Sergio Ciomei, partirà de les composicions de Caccini, Scarlatti, Caldara i Vivaldi, pur barroc italià, per visitar composicions en italià de Händel i Mozart. Així arrencarà un viatge de noranta minuts –el que està previst que duri el concert– que acabarà amb l'entrynable *Nel blu, dipinto di blu*, de Domenico Modugno. S'espera un esdeveniment d'alta temperatura emocional que pujarà encara més la seva graduació a causa de l'expresivitat de l'artista d'apagar l'aire condicionat del Palau durant la vetllada.

Art

TERESA SESÉ

PITARCH I IMPOSSIBLITAT DEL DEJUNI. La improductivitat, la pèrdua, l'error, l'inconformisme, l'exès i l'autocritica. Aquestes són, segons el comissari David Armengol, algunes de les pautes d'entrada al pensament de Jaume Pitarch (Barcelona, 1963), artista amb una trajectòria que ara és revisada en una exposició que reuneix un ampli conjunt d'obres (escultures, instal·lacions, dibuixos, vídeos, textos...) que van des dels noranta fins a l'actualitat. Es titula *La práctica impossibilitat del dejuni*, i la frase "avança el joc de tensions entre contraris que defineix el seu treball", entre el sacrifici o la creença que ens encoratja a dur a terme allò que ens proposem i la pràctica impossibilitat d'aconseguir-ho.

TECLA SALA, L'HOSPITALET DEL LLLOBREGAT. 30/III-16/VII

MARCEL GIRÓ, DE BADALONA AL MOMA. El de la fotografia és un terreny adobat als oblits i, per tant, també a les sorpreses i els des-

cobriments, perquè la història es reescriu cada dia, de vegades amb molt anys de retard. Només així s'explica el desconeixement de la figura i l'obra de Marcel Giró (Badalona, 1913-2011), català exiliat al Brasil durant la postguerra que va ser un dels principals representants de l'escola Paulista i l'obra de la qual figura a les col·leccions del MoMA. El dona a conèixer la galerista Rocío Santa Cruz.

GALERIA ROCIOSANTACRUZ. A PARTIR DEL 30/III

AJOBLANCO VIATJA AL 1977. *Ajoblanco*, la revista fundada el 1974 per Pepe Ribas, es va convertir en el referent llibertari de tots els que volien deixar enrere el mal son del franquisme. Era revista de pensament radical i llibertari que va tenir un gran protagonisme i influència en els moviments socials de la transició. Ho expliquen els seus protagonistes (Pepe Ribas, Fernando Mir i Toni Puig) en una exposició centrada en l'any 1977.

NIVELL ZERO DE LA FUNDACIÓ SUÑOL. 30/III-6/V

Teatre

JUSTO BARRANCO

LA SANG DEL SEGLE XX. Oriol Brogi torna a dirigir una obra de Wajdi Mouawad, amb el qual va arrasar fa uns anys, amb l'obra *Incendis*. Ara Brogi porta a la Biblioteca de Catalunya Boscos, un immens fresc sobre el segle XX europeu a través de vuit generacions de dones. Des de les guerres francoalemanyanes del XIX fins a la caiguda del Mur, una història sobre la identitat, l'amor, la mort i, sobretot, l'amistat.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA. DEL 29/III AL 14/V

DIFÍCIL AMOR SIMPLE. *Vides privades*, una comèdia de Noël Coward sobre la complexa simplicitat de l'amor, aterra al Borràs gràcies a La Brutal i protagonitzada per David Selvas i Marta Marco. L'Amanda i l'Eduard es retroben anys després d'haver trençat la seva relació. Van amb les seves respectives parelles. La flama reapareix... i també el seu cicle d'amor-odi.

TEATRE BORRÀS. FINS AL 15/V

MASSACRE CAPITALISTA. Alberto San Juan i Marta Calvó protagonitzen *Masacre. Una breve historia del capitalismo español*, una obra que es pregunta qui mana en aquest país i per què i ho fa a través de la història d'un home i una dona sense poder que s'aixequen un matí amb la intenció de posar fi al capitalisme a Espanya. Per fer-ho, viatgen fins al 1939, convertint-se successivament en les persones clau del poder econòmic al segle XX i XXI.

TEATRE LIURE DE MONTJUÏC. DEL 29/III AL 9/IV

DONA'M LA TEVA MEMÒRIA. Didier Ruiz fa pujar a l'escenari del Lliure de Gràcia una desena de persones grans del barri amb les quals ha treballat la trentena edició del seu espectacle *Dale recuerdos (Je pense à vous)*. Després d'entrevistar els improvisats actors, ha elaborat un espectacle atapeït de memòria en què es van alternant records dels uns i dels altres i que començà, esclar, amb cançons de bressol.

TEATRE LIURE DE GRÀCIA. DEL 31/III AL 2/IV

Música clàssica

MARICEL CHAVARRÍA

HARDING I ELS JOVES DE LA GUSTAV MAHLER. El cicle BCN Clàssics porta al Palau l'orquestra que va fundar Claudio Abbado amb joves talents de tot Europa. Parlem de la La Gustav Mahler Jugendorchester, que arriba dirigida per l'anglès Daniel Harding. El baríton Christian Gerhaher posarà veu a les poètiques *Nuits d'été* de Berlioz.

26/III PALAU DE LA MÚSICA 18 HORES

'MISA EN SI' AMB ELS NENS DE WINDSBACH. Ibercamera acosta –avui a Girona i dimecres Palau– el Cor de Nens de Windsbach, que interpretarà la *Missa en si menor* de Bach. Serà la quarta visita que farà a Girona i la sisena a Barcelona, acompanyat per l'Akademie für Alte Musik de Berlín, dirigida per Martin Lehmann, i la soprano Núria Rial, entre l'elenc de veus solistes.

26/3 29/III AUDITORI DE GIRONA (19 HORES) I PALAU DE LA MÚSICA (20.30 HORES)

L'EXPERIÈNCIA PERIANES. El pianista espanyol més internacional de la seva generació desembarca al Palau amb les seves subtileses i matisos habituals, però també amb aquell interessant caràcter atlàntic que el defineix. Parlem de Javier Perianes (Huelva, 1978), que en aquesta ocasió se submergirà en Schubert i, també, en la música impressionista basada en la dansa.

28/III PALAU DE LA MÚSICA 20.30 HORES

UNA DONA AL CAPDAVANT DE L'OBC. L'australiana Simone Young, la directora més sol·licitada del moment i la que, fins ara, amb més aplom s'ha fet un lloc en el col·lectiu de la direcció d'orquestra, eminentment masculí, es posa al capdavant de l'OBC per afrontar les *Tres danses españolas* de Granados; *Serenade*, de Bernstein, i una de les partitures més reconegudes i apreciades pel gran públic de la música de Béla Bartók, com és el seu famosíssim *Concert per a orquestra*.

31/III I 1-2/IV L'AUDITORI

CECILIA BARTOLI

EL DÍA 27 DE MARZO

► El barcelonés Palau de la Música Catalana da la bienvenida a la 'mezzosoprano' italiana Cecilia Bartoli, quien el próximo lunes hace un repaso de la música más importante de su país. Nada más y nada menos que 400 años de historia se dan cita en la Ciudad Condal, y Bartoli -acompañada del pianista Sergio Ciomei- pone voz a composiciones emblemáticas de músicos de distintas épocas, viajando desde Giulio Caccini o Antonio Vivaldi hasta Domenico Modugno.

PAÍS: España

PÁGINAS: 11

TARIFA: 145 €

ÁREA: 52 CM² - 10%

FRECUENCIA: Semanal

O.J.D.:

E.G.M.:

SECCIÓN: AGENDA

barcelona

CECILIA BARTOLI

¿DÓNDE? PALAU DE LA MÚSICA CATALANA.

¿QUÉ? CONCIERTO.

¿QUIÉN? LA MEZZOSOPRANO CECILIA BARTOLI.

¿CUÁNDO? DÍA 27, A LAS 20:30 HORAS.

Coloratura, pirotécnica vocal, dinámicas contrastadas, control técnico y belleza del timbre definen la voz de Cecilia Bartoli. Será un recital con piano

RIGOLETTO

► DÓNDE? GRAN TEATRE DEL LICEU. **► QUÉ?** ÓPERA.

► CUÁNDO? HASTA EL 6 DE ABRIL. Ópera melodramática de tres actos. El director de la orquesta es Ricardo Frizza.

GEMELIERS

¿DÓNDE? SANT JORDI CLUB. **¿QUÉ?** CONCIERTO. **¿QUIÉN?** GEMELIERS.

¿CUÁNDO? DÍA 25 DE ABRIL, A LAS 20 HORAS.

Jesús y Daniel, que han conquistado a miles de seguidores, pondrán en pie al público de Barcelona. Desde su paso por La Voz Kids, estos dos gemelos triunfan entre los más jóvenes.

Eduard Iniesta i Marco Mezquida porten al Palau de la Música una explosió de música clàssica a l'abast de petits i grans

Beethoven per a tots

DAVID RUIZ BARRERO

Barcelona

Universal, revolucionari, explosiu i controvertit; són molts els adjetius per descriure la figura de l'alemany Ludwig van Beethoven, un compositor que va marcar un abans i un després en el panorama musical clàssic i romàntic. Malgrat que les seves principals obres datin de principis del XIX, el seu llegat i la seva influència continuen sent més que evidents. Precisament per aquest motiu, el Palau de la Música ha volgut homenatjar el músic amb *Big Bang Beethoven*, una proposta musical i escènica per a tota la família que se celebra exclusivament avui en doble sessió (10 i 12 hores).

L'objectiu de *Big Bang Beetho-*

ven és mostrar l'espiritu revolucionari del compositor, però, alhora, la gran tragèdia que també refleixia en moltes de les seves peces.

L'alegria i positivitat són dos dels aspectes que Eduard Iniesta, director musical del projecte, ha volgut reflectir en aquesta nova obra, en la qual ja fa tres anys que treballa. És una proposta recomanada per a tots els públics a partir de quatre anys, i per això Iniesta ha fet una feina de selecció musical que pugui acontentar tothom per igual independentment de l'edat. També ha afegit, a més de les originals de Beethoven, altres músiques que mostren diferents estils musicals com el jazz, el flamenc i la música balcànica.

Sobre l'escenari hi haurà un total de tretze músics –destacant la presència de Marco Mezquida al

piano, reconegut talent del jazz actual– escollits després d'un càsting pel qual van passar més de vuitanta participants de procedència nacional i internacional.

Enrique Cabrera, director coreogràfic del projecte, ha fet una gran feina amb tots ells, ja que no només se'ls exigia una bona veu o un bon ús de l'instrument, sinó també un moviment adequat a sobre de l'escenari que transmetés emocions i pensaments en funció de la música.

Big Bang Beethoven és una proposta que pretén trobar l'equilibri perfecte entre música, moviment i posada en escena. Aquests són els tres factors clau amb què el Palau de la Música vol començar a introduir el geni germànic als més petits, en un format apte també per als seus acompanyants. ●

► diumenge, 26 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

El Palau de la Música propone el espectáculo "Big Band Beethoven" para acercar la música a los más pequeños.

El Palau de la Música propone el espectáculo "Big Band Beethoven" para acercar la música a los más pequeños.

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

La orquesta sinfónica del Vallés ofrece mañana en el Palau de la Música un concierto donde destaca el "Concierto para piano número 2 de Chopin" con un concierto especial en el que durante los ....

La orquesta sinfónica del Vallés ofrece mañana en el Palau de la Música un concierto donde destaca el "Concierto para piano número 2 de Chopin" con un concierto especial en el que durante los primeros 10 minutos contarán con discapacitados intelectuales que tocarán en directo en el proyecto de integración "Mosaico de sonidos". Decl. responsable del proyecto.

La 34a temporada d'Ibercamera presenta Valery Gergiev amb l'Orquestra del Mariinski, i la 2a de BCN Clàssics inclou la gira de comiat de Sir Simon Rattle

Batutes de llegenda

Guillem Vidal

BARCELONA

Les dues principals temporades de música clàssica d'índole privada a Barcelona van presentar la setmana passada les seves programacions respectives. Ibercamera, en la seva 34a edició, oferirà una dotzena de concerts (deu dels quals en abonament i els dos restants en qualitat d'extraordinaris), mentre que BCN Clàssics aspira a repetir l'exèit que està obtenint actualment en la seva primera edició amb set concerts més. Valery Gergiev fent la *Segona* de Mahler amb l'Orquestra del Mariinski (13 de febrer a L'Auditori de Barcelona), en el cas d'Ibercamera, i el comiat de Sir Simon Rattle (8 de juny de 2018 al Palau, al capdavant de la Filarmònica de Berlín, d'on és director titular des de 1999) són els plats forts d'una i altra temporada.

“El creixement sistemàtic de centres públics des d'on es programa música clàssica, no únicament aquí sinó arreu d'Europa, és un fet positiu que, tanmateix, ha devastat la xarxa privada”, va lamentar divendres Josep Maria Prat, director d'una iniciativa que disposa d'un pressupost de prop d'un milió i mig d'euros (l'11% dels quals, provinents de sub-

Sir Simon Rattle, que s'acomoda de la Filarmònica de Berlín, i Valery Gergiev, que farà la 'Segona' de Mahler ■ MONIKA RITTERSHAUS / JORDI RIBOT

vencions). “Estem molt orgullosos de continuar defensant un model privat”, es va vanagloriar tanmateix. La interpretació de *La truita* de Schubert amb Da Camera Ensemble i Varvara al piano fixarà el 30 d'octubre vinent al Palau de la Música l'inici d'una temporada en la qual també destaqueuen el concert *Emperador* de Beethoven, que, per primera vegada, abordarà la pianista Maria João Pires (14 de maig del 2018 al Pa-

lau) i la visita del pianista Daniil Trifonov, que estrenarà a Ibercamera les *Variacions sobre un tema de Chopin* de Frederic Mompou (4 d'octubre del 2017). Prat, divendres, va posar l'èmfasi en dos concerts més: l'*Heroica* de Beethoven, que, el 12 de març, interpretarà la Philharmonia Orchestra de Karl-Heinz Steffens (“no és un nom mediàtic, però la seva *Heroica* serà de referència”), i *El Messies* de Händel, que, el 21 de de-

sembre del 2017, dirigirà el britànic Edward Higginbottom.

L'adeu a Simon Rattle

El comiat de Simon Rattle, d'altra banda, és el gran atractiu de BCN Clàssics, un cicle nascut l'any passat gràcies a l'aliança del segell Tritó, la promotora madrilenya Ibermúsica i l'Orquestra de Cadaqués. Amb la voluntat, segons el seu director, Llorenç Caballero, “d'aplegar grans títols del repertori simfò-

nic alhora que oferir pinzellades importants de la música clàssica més agosarada”, la segona temporada de BCN Clàssics arrencarà el 10 de novembre al Palau amb l'Orquestra Simfònica de Bamberg (que interpretarà la *Nova* de Dvorák amb Viktória Múl-lova al violí) i es nosdreix d'atractius com ara el recital de piano de Daniel Barenboim (11 de gener) i els tres concerts que protagonitzarà l'Orquestra de Cadaqués des de l'any 1992. ■

per Gianandrea Noseda, Jaime Martín i Vladímir Aixkenazi. La seva interpretació, el pròxim 13 de desembre, del *Rèquiem* de Mozart, així com el *Rèquiem* de Verdi que, el 20 de febrer, farà l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, amb Josep Pons al capdavant, serviran per homenatjar el recentment desaparegut Sir Neville Marriner, principal director convidat de l'Orquestra de Cadaqués des de l'any 1992. ■

MÚSICA

Trifonov, Pires i Argerich, estrelles d'Ibercàmera

X.C.
BARCELONA

Daniil Trifonov, Martha Argerich, Maria João Pires i Valeri Gergiev són algunes de les estrelles de la temporada 2017-2018 d'Ibercàmera a Barcelona. Tot plegat seran dotze concerts, un més que el curs anterior: sis al Palau de la Música i sis a L'Auditori. "En fem un més perquè el de Trifonov no estava previst", explica el president del Grup Camera, Josep Maria Prat. El pianista rus, "un fenomen estratosfèric" amb una agenda molt atapeïda, ha volgut reservar una data a Barcelona per interpretar un programa que inclou les *Variacions sobre un tema de Chopin* de Mompou. Segons Prat, el mateix Trifonov va demanar a la seva mànager que busqués un forat per poder tocar la peça davant del públic barceloní. Serà el 4 d'oc-

tubre a L'Auditori, i el programa es completarà amb la *Sonata núm. 2* de Chopin i les *Variacions sobre un tema de Chopin* de Rakhmàninov.

"Tenim la certesa que hem treballat per garantir la màxima excel·lència en la interpretació de les obres programades", diu Prat. Per avalar l'affirmació, en la 34a temporada d'Ibercàmera hi ha Martha Argerich, que farà un recital a dos pianos amb Gabriele Baldocci; i Maria João Pires, que interpretarà el *Concert 'Emperador'* de Beethoven amb l'Orquestra de París dirigida per Daniel Harding, que també tocarà la *Sinfonia núm. 3* de Brahms. Altres solistes destacats seran els germans Sergey i Lusine Khachaturyan, que interpretaran sonates per a violí i piano de Mozart, Franck i Prokófiev; i la pianista Varvara, que aquesta vegada formarà part de l'*ensemble* que oferirà obres de Bach i Beethoven i el *Quintet 'La truita'* de Schubert.

Com és habitual, les orquestres tindran un pes específic en la temporada. Gergiev i la Simfònica del Mariinski s'enfrontaran a la *Segona* de Mahler. Karl-Heinz Steffens, al capdavant la Philharmonia londinenca, dirigirà l'*'Heroica'* de Beethoven. L'Orquestra Nacional d'Hon-

**El pianista rus
Daniil
Trifonov.** DARIO
ACOSTA / GRUPCAMERA

gria interpretarà un programa mozartià sota la batuta de János Kovács; el *Rèquiem* i la *Sinfonia núm. 39*. I la Staatskapelle de Weimar, dirigida per Antonio Méndez, farà la *Segona* de Rakhmàninov. Pel que fa al repertori barroc, Ibercàmera compta amb Edward Higginbottom, "el sacerdot de Händel", que vindrà per dirigir la seva versió d'*'El Messies'*, i amb András Schiff, que tocarà i dirigirà els *Concerts per a piano i orquestra* de Bach amb la Cappella Andrea Barca.

Ibercàmera, que té 1.247 abonats i una mitjana de 1.710 entrades vendudes per concert, ha previst per al 2017-2018 un pressupost de 1,45 milions d'euros, dels quals 161.533 corresponen a les subvencions estimades de l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat. "Hem perdut un 4,36% de subvenció. Es més sa, però estàs obligat a buscar més recursos", diu Prat, que ha incorporat convenis amb empreses com Segura Viudas. També ha establert contractes de mecenatge com el que té amb la Fundació Vila Casas, a través de la qual ha aconseguit que l'artista Lita Cabellut creï la pintura que és la imatge de la temporada. —

ÉXITO

El médico de los órganos musicales históricos

El taller de **Gerhard Grenzing** fabrica instrumentos, pero sobre todo restaura piezas históricas, como los grandes órganos de las catedrales.

HISTORIAS DE ÉXITO | GERHARD GRENZING

Una vida al compás del órgano

Tras aprender los secretos del oficio en Alemania, Gerhard Grenzing fundó en Barcelona su propio **taller**, donde ha fabricado 138 instrumentos y ha restaurado 93 piezas históricas.

I. Bolea. Madrid

Todos los domingos, mientras el resto de niños salían rápidamente de misa para ir a jugar a la calle, el joven Gerhard Grenzing se negaba a salir de la Iglesia, cautivado por el sonido del órgano. Su devoción por este instrumento le llevaba a pasar las tardes en el taller del prestigioso organero Rudolf von Beckerath, que lo adoptó como aprendiz. Durante su juventud descubrió los secretos del oficio hasta concluir su formación con mención de honor. Entonces empezó a viajar por el mundo aprendiendo de otros maestros y dedicándose a la restauración de piezas antiguas.

A mediados de los años sesenta, su trayecto le trasladó hasta Mallorca, donde descubrió el original y colorido sonido de los instrumentos ibéricos. Esta fascinación le llevó a detener su rumbo nómada y establecerse en El Papiol, un pequeño pueblo a las afueras de Barcelona, donde fundó el taller que lleva su nombre para atender los pedidos de la Península Ibérica y Francia. El éxito cosechado con su órgano para la Basílica de San Miguel, en el corazón del Madrid de los Austrias, le proporcionó el prestigio que necesitaba para empezar una carrera que, casi cincuenta años después, le ha llevado a haber participado en la reconstrucción de 93 órganos históricos y la elaboración de 138 nuevos instrumentos.

“El órgano es el instrumento más grande y atrevido que haya diseñado la Humanidad. Desde hace varios siglos nos invita a pensar en la otra vida”, destaca Grenzing. Por ello, cuando realiza una restauración pone el máximo cuidado “en respetar la personalidad del artista que lo creó”, sintiéndose “como si tuviera entre las manos un cuadro de Velázquez”. Un mimo que traslada a la fabricación de sus propios instrumentos, un proceso que en el caso de las piezas más grandes puede pro-

Montaje de un órgano en el taller.

Imagen del órgano de Radio France, uno de los más importantes de la firma.

Fama internacional

Los **instrumentos** de Gerhard Grenzing se pueden encontrar en más de una decena de países de Europa, Asia y América. Algunos de los más destacados son los que fabricó para la Catedral de Bruselas, el Auditorio de Nigata, el Palacio Tawritscheskij de San Petersburgo o la reconstrucción para la catedral de México D. F. Para triunfar en los concursos convocados por estas instituciones, el organero destaca la importancia “de conocer el sonido de cada país, que imita la cadencia de su idioma: el italiano es muy agudo, el alemán más robusto y el portugués aprecia la claridad”.

Gerhard Grenzing, afinando un instrumento.

longarse durante más de dos años.

Las iglesias, salas de conciertos y escuelas de música son actualmente los principales clientes de un negocio que factura anualmente unos 1,5 millones de euros. Normalmente, Grenzing se desplaza en persona al

lugar donde se ubicará el instrumento para comprobar las características sonoras del espacio y las preferencias del cliente.

Salvo algunas restauraciones que se realizan en el mismo lugar, la fabricación normalmente se lleva a ca-

bo en la amplia fábrica de la empresa en El Papiol. Tras diseñar el instrumento –nunca hay dos iguales– se elaboran por separado las distintas piezas y luego se ensamblan para, aprovechando el silencio de la noche, comprobar que tienen la sonoridad adecuada. Una vez se ha encontrado el tono exacto, algo que no siempre se obtiene a la primera, se desmontan para el transporte hasta su ubicación definitiva.

La complejidad de este proceso provoca que cada uno de los 18 empleados –la mayoría formados por el propio Grenzing– del taller esté especializado en una tarea concreta. Entre ellos se encuentran sus hijos Daniel y Natalie, que al igual que hiciera su progenitor hace cincuenta años han viajado por Europa estudiando armonización e historia del arte. Ahora, empiezan a asumir el control del negocio familiar para introducir sus propias notas en la melodía creada por su padre.

Gerhard Grenzing, en los inicios del negocio.

AFINANDO LA MELODÍA

► ¿Cuáles son las principales obras realizadas por el negocio?

Los órganos nuevos de la Catedral de la Almudena y el Auditorio Nacional de Madrid y las restauraciones del Palau de la Música de Barcelona y el Palacio Real de la capital.

► ¿Qué coste tiene la fabricación de un órgano?

En los más pequeños es de 30.000 euros, mientras que para

los más grandes puede superar el millón.

► ¿Cómo se puede innovar en el sonido de unos instrumentos tan antiguos?

El sonido sigue siendo muy parecido al de hace veinte siglos, pero se pueden introducir novedades, como la retransmisión electrónica que incluimos en un órgano fabricado recientemente para Radio France en París.

25 Marzo, 2017

ALEJANDRO MARTÍN, Madrid

Una sala de espera. En un aeropuerto, en una estación. Uno de esos lugares perfectamente intercambiables, que son iguales en todo el mundo. Las espaldas se revuelven en el asiento, hay quien trata de tumbarse. El reposabrazos metálico se lo impide. La mayoría de los que aguardan miran el móvil. Y, de pronto, levantan la vista. Suena un piano.

En Francia es una escena cotidiana. Hay uno en todas las grandes estaciones de tren y aeropuertos del país, con un cartel invitando a sentarse y tocarlo. A no sentir reparo. También en Holanda. En Italia, hay uno en la terminal tres de Fiumicino; en las estaciones de Roma, Turín, Nápoles y Florencia. Y en Londres, Fráncfort, Praga, Budapest... Pero no en España, y tampoco lo habrá pronto. Jordi Vivancos es el director del concurso de música María Canals, que hoy celebra su edición 63^a y que cada año siembra de pianos el paseo de Gracia o la plaza de Catalunya, en Barcelona, y luego otras ciudades. "Representa como ningún otro instrumento la sacralización, la percepción elitista de cierta tradición musical: tan caro, tan inaccesible. Colocarlo al alcance de la gente es una manera de declarar que la música es una sensación, una experiencia, y que cualquiera puede tocar". Vivancos negoció con AENA instalar uno de cola en el Prat y, tal vez, en Barajas, y rechazaron su ofrecimiento.

Gaëlle le Ficher, directora de Comunicación de SNCF, la empresa estatal francesa de ferrocarriles, asegura que se cuentan por millones los que por unos instantes se sientan a hacer sonar las teclas, y tal ha sido el éxito en las estaciones que ahora han invitado a escritores noveles a leer o repartir sus textos. Jordi Vivancos desistió de tratar con las instituciones, por el momento, pero llevó pianos a patios de colegio para que sean esos chiquillos los que en un futuro reclamen una mayor presencia de la música.

El Auditorio Nacional (Madrid) tiene 2.324 butacas; el Palau de la Música Catalana, 2.049; los vídeos de aficionados y virtuosos grabados en los aeropuertos alcanzan el éxito en Internet. El

Concertistas de estaciones y aeropuertos

Los videos de aficionados y virtuosos del piano en estos espacios triunfan en Internet

de un catalán —camiseta del Barça incluida— al que se le une un espontáneo en una estación de París para tocar una improvisación a cuatro manos ha superado los 24 millones de reproducciones en YouTube. La pianista ucraniana Valentina Lisitsa, que dio su primer recital con cuatro años, ofreció a los pasajeros un repertorio de Rachmaninov, Chopin o Liszt en la estación de tren de St. Pancras, en Londres. Suele hacerlo cuando viaja y encuentra un

A eso de las ocho de la mañana, con un *stradivarius* de 1713, tocó durante 43 minutos en la estación de L'Enfant Plaza de Washington. Solo los niños se detuvieron a escuchar. Recaudó 32 dólares (29 euros). Tres días antes había dado un concierto en el que la entrada más barata costaba 100 dólares (92 euros). "Hay que desmitificar el envoltorio y revitalizar la sensibilidad hacia la música", dice Parra, que explica con pelos y señales cómo hace tres décadas en Nueva York los pianistas de los mejores conservatorios pedían cita para tocar el piano de la Estación Central, y los representantes para verlos y fichar al siguiente gran talento.

Patrick Alfaya residía en Barcelona cuando se topó un piano por la acera por la que caminaba. Ahora dirige la Quincena Musical donostiarra y en cada edición invita a los conciertos a gente

Un hombre sentado al piano, en la estación internacional de St. Pancras, en Londres.

CORDON PRESS

piano. Silas Bassa, argentino de Santa Fe y parisense adoptivo, aprovechó para ensayar mientras esperaba su tren de Lyon a Grenoble y ver la reacción de un público desprevenido.

Recuerda la pianista María Parra una anécdota de Joshua Bell.

que jamás ha asistido a uno y, luego, a cervezas, para conversar sobre las impresiones que les haya causado. Para él reivindicar un piano en una estación podría ser una trinchera desde la que reclamar experiencias vividas. "Necesitamos sentir más".

La corrupción cerca a Mas y al nacionalismo

El expresidente de la Generalitat catalana, Artur Mas, encara esta semana otra dura prueba política. Tras haber sido inhabilitado durante dos años para el ejercicio de un cargo público por el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña por haber desobedecido la prohibición del Tribunal Constitucional de organizar la consulta independentista del 9 de noviembre de 2014, el también expresidente de Convergència y actual dirigente de su formación heredera (PDeCAT) deberá dar cuenta en el Parlamento catalán por la financiación irregular de este partido bajo su dirección. Las revelaciones realizadas en la Audiencia de Barcelona por la antigua cúpula del Palau de la Música Catalana respecto a la corrupción imperante en la adjudicación de obras públicas de la Generalitat autonómica durante los mandatos de Mas y de su predecesor y mentor político, Jordi Pujol, cuando se exigía a las empresas concesionarias comisiones de hasta el 4% de los contratos, frustra la estrategia del expresidente catalán de rehabilitar su figura política y ponerse de nuevo al frente del movimiento independentista. Cabe recordar que la deriva secesionista del nacionalismo moderado catalán se inició precisamente cuando afloraron los primeros casos de corrupción que implicaban a exaltos cargos convergentes de la Administración autonómica, por lo que no es de extrañar que cuando esos sumarios han llegado a la fase de juicio oral, en la que está quedando de manifiesto la podredumbre enquistada en la Generalitat catalana durante años, los independentistas aceleren sus planes rupturistas. Demasiado evidente como para que pueda ser creíble la denuncia de Mas de que todo se debe a una campaña de “guerra sucia”.

La «hoja de servicios» de Vicent Sanchis justifica el temor de la oposición a TV3

► El director de TV3 ha sido punta de lanza del secesionismo desacomplejado

DANIEL TERCERO
BARCELONA

El nombramiento del periodista Vicent Sanchis como director de TV3 ha supuesto un nuevo revuelo político en Cataluña. Todos los grupos de la oposición en el Parlamento autonómico –también la CUP– mostraron su descontento, por el nombramiento por parte del consejo de gobierno de la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales (CCMA).

Sanchis es un profesional del periodismo, identificado con CDC (ahora PDECat), incisivo con la pluma y la palabra contra todo lo que suene a progresismo (y las derivadas que se aparten del liberalismo conservador), pero, sobre todo, es un fervoroso activista independentista.

A lo largo de su dilatada trayectoria profesional (entre otros, dirigió el «Avui», «El Observador» y el canal de televisión del Barça) no ha escatimado esfuerzos en hacer gala de su activismo político y en cargar contra todos los que se han posicionado en contra del independentismo.

Explicar la estrategia

El pasado 11 de junio, en Tárrega (Lérida), Sanchis fue la estrella invitada de la Asamblea Nacional Catalana (ANC) para impartir una conferencia titulada «El punto de transgresión hacia la independencia, ¿cómo y cuándo?». Estas charlas tienen como objetivo subir la moral de «la tropa» independentista y, por ello, se deslizan «verdades que no se suelen explicar en público. El ejemplo paradigmático es el caso del exjuez y exsenador de ERC Santiago Vidal.

Durante la charla de Tárrega, el periodista señaló que el plazo de entre 18 y 24 meses que PDECat y ERC han fijado para llegar a la independencia tiene un sentido: «Cuando tengas los 3.000 funcionarios –en la Agencia Tributaria Catalana–, y des el paso adelante, lo tendrás que hacer con una fiscalidad propia y aprobarlos unos impuestos propios. Y cobrarlos. La gracia del asunto es que estos 3.000 funcionarios los puedes tener sin romper con el Estado. Pues bien, estos meses son exactamente para esto».

Y confesaba, sabiéndose que estaba entre amigos, pero sin recordar que

TV3, de «la teva» a «la seva»

TV3 está lejos de aquellos «share» en los que superaba con creces los 20 puntos porcentuales. Desde hace un lustro compite a cara de perro con Telecinco y Antena 3 por liderar Cataluña. La explicación de esta caída de la audiencia se basaría en tres razones complementarias. La primera, más política, que TV3 ha dejado de ser –si alguna vez lo fue– la televisión de todos los catalanes al sumarse sin complejos al secesionismo de la Generalitat hasta límites insospechados. De una forma sutil, TV3 ha expulsado del mando a distancia a los catalanes que no son independentistas. La segunda explicación es consecuencia de la apuesta que el Grupo Godó –y Media-set– tiene con 8TV (canal privado). Y, finalmente, un asunto económico. El presupuesto (en el que se incluye la publicidad externa) ha pasado de los 450 millones de euros en 2010 a los 307 millones de euros para 2016.

Vicent Sanchis

EFE

en octubre de 2011, en «Nació digital», un diario de internet de tendencia secesionista, señaló que Falange y Ciudadanos «coincidían» en sus planteamientos políticos respecto a la sentencia del Tribunal Constitucional sobre el Estatuto de Autonomía.

El elegido ahora para dirigir TV3, en el «Avui» llegó a escribir (2009) que «contagiar el (idioma) catalán es complicado. Los idiomas y las enfermedades se contagian a la fuerza. Así, en Cataluña desde hace siglos solo se contagia el castellano».

Sobre el exjuez Vidal, a quien le reprochó la estrategia, firmó (en «Nació digital») esta frase memorable: «Si un Estado ‘tiene derecho a defendirse’ utilizando cualquier medio para hacerlo, obviamente un Estado que quiere constituirse contra la opinión y la acción de otro ya constituido tiene el mismo derecho a hacerlo». Y criticó, en otro texto, a «la sociedad vasca» por aceptar «resignadamente» la condena de inhabilitación a Arnaldo Otegi, condenado por colaboración con la banda terrorista ETA.

Además, no ha tenido pudor en mostrar su defensa a ultranza del PDECat, incluso en temas como el de la corrupción. Hace unos días (28 de febrero) escribió esto en «El Punt Avui»: «Ayer comenzó la vista oral del caso 9-N (...). La víctima es Francesc Homs. El miércoles empieza el caso Palau. Puede que no sean comparables. Pero uno es político y el otro, también».

¿Prensa libre?

En 2013, en unos vídeos promocionales a favor de la secesión –una constante en su carrera de activismo político–, Sanchis dio su opinión sobre como deberían ser los medios de comunicación en la hipotética Cataluña independiente.

Sobre la libertad de prensa, claro y directo: «Si un diario españolista en Cataluña en un mes pierde el 10%, el 15% o el 20% de los lectores, seguramente cambiará. (...) Al final, todo puede depender de si hay conflicto o no; y después, de su resultado. ¿Al día siguiente de la victoria del sí en un referéndum de independencia, con el 80% de votos a favor, mantendría una posición contraria?».

PAÍS: España

PÁGINAS: 1,20

TARIFA: 16200 €

ÁREA: 966 CM² - 90%

FRECUENCIA: Lunes a sábados

O.J.D.: 37967

E.G.M.: 136000

SECCIÓN: PORTADA

27 Marzo, 2017

La corrupción cerca a Artur Mas

P20/EDITORIAL

Un expresidente caído en desgracia

CATALUÑA Mas comparece en el Parlament catalán este miércoles para dar explicaciones después de que la cúpula del Palau confesase que CDC se financió de manera ilegal a través de la entidad.

David Casals. Barcelona.

De tener fama de tecnócrata, pragmático y buen gestor, y decir hace 15 años que la secesión de Cataluña era un concepto "anticuado y un poco oxidado" a defender "sí o sí" la convocatoria de un referéndum unilateral de independencia en septiembre como muy tarde. De presumir de ser *business friendly* y ganar todas las elecciones en las que se había presentado como jefe de lista –en 2003, 2006, 2010 y 2012– a llevar a su partido, la antigua CDC, a los peores resultados de su historia, ya que en las últimas elecciones generales dejó de tener grupo propio en el Congreso.

Es la trayectoria de Artur Mas (Barcelona, 1956), que este marzo se ha convertido en el primer ex presidente catalán en ser inhabilitado por la justicia desde el restablecimiento de la Democracia. No podrá ejercer ningún cargo público durante un período de dos años.

En poco más de una década, pasa de ver "oxidado" el independentismo a defenderlo

La sentencia por la consulta no vinculante sobre la independencia que tuvo lugar el 9 de noviembre de 2014 todavía no es firme, y Mas ya ha anunciado que la recurrirá. Afrontar esta situación no es la única tarea pendiente de un hombre que hace cinco años dio un giro de 180 grados a su trayectoria política, hecho que sorprendió a quienes le habían conocido con anterioridad.

El año en que todo cambió

Este marzo se conmemora el quinto aniversario de la Asamblea Nacional Catalana (ANC), la principal entidad independentista. Poco después, en septiembre de 2012, organizó coincidiendo con la Dada la primera manifestación a favor de la secesión, que cogió

El expresidente de la Generalitat, Artur Mas, la semana pasada en un acto público en Madrid, donde fue preguntado por las finanzas de CDC.

por sorpresa al expresidente catalán.

En cuestión de días, Mas dio un volantazo a su estrategia política. Pasó página a sus acuerdos con el PP en el Parlamento y al "pacto fiscal" que defendía –un modelo de financiación similar al concierto vasco y al convenio navarro, pero con solidaridad interterritorial– a exigir el "derecho a

decidir" y en la actualidad, un referéndum unilateral de independencia.

En 2012, Mas tenía múltiples frentes abiertos. Los sectores más soberanistas de su partido, sus futuros socios de ERC y entidades independentistas le cuestionaban y le exigían sumarse al procés. Mientras tanto, partidos de izquierdas, sindicatos y entidades sociales le cuestionaban por los recortes, de los que habían hecho bandera él y su partido en su primer año de mandato, con el fin de sanear las maltrinchas finanzas de la Generalitat y reducir el déficit.

También fue en junio de 2012 cuando se incrementó la presión policial y judicial contra CDC. Un informe de la brigada de blanqueo de capitales de la Policía Nacional vinculó al partido con el saqueo del Palau de la Música. Un año después, también lo hizo en su escrito de acusación el fiscal de este caso, que estalló en 2009 y cuyo juicio arrancó el pasado 1 de marzo.

Desde entonces, han ido compareciendo ante la jueza que lleva el caso testigos y acusados en esta causa. Entre ellos, la antigua cúpula del Palau, formada por Félix Millet y Jordi Gemma Montull.

Los tres confesaron que CDC cobró comisiones de hasta "el 4%" a cambio de la adjudicación de obra pública, y que lo hacía a través de la entidad. Una parte del dinero era para Millet y Montull y, el resto, a dos fundaciones vinculadas a CDC, ya disueltas.

Este miércoles, el expresidente comparecerá en el Par-

Asegura que no será el candidato de PDECat bajo la actual "legislación española"

lament para dar su versión de los hechos. Él y su entorno han instado a no dar credibilidad a los exdirectivos del Palau, por ser "delincuentes" confessos, y ha asegurado que no hay que poner bajo sospecha las "donaciones" que hacen empresas que querían implicarse con la antigua CDC. También niegan que se amañasen adjudicaciones de obra pública.

Mas preside el Partido Demócrata Europeo Catalán (PDECat), siglas con las que la antigua CDC se refundó el pasado julio. En la dirección le acompaña como vicepresidenta la portavoz de la Generalitat y consejera de Presidencia, Neus Munté, y jóvenes cuadros convergentes, forjados en las juventudes del partido.

Estos últimos son conscientes de que se juegan su futuro político y de que es necesario dar un mayor mensaje de renovación para su supervivencia política. Sin embargo, en sus declaraciones públicas, evitan criticar a Mas.

El caso Palau no es el único que afecta a la antigua Convención y que está en instrucción o a punto de ser juzgado. El expresidente y los dirigentes del PDECat atribuyen a la "guerra sucia" del Gobierno del PP los avances en investigación de varios casos, con el fin de desprestigiar al independentismo y frenar su auge. Entre ellos, está el que afecta a su mentor, Jordi Pujol, y a casi toda la familia de quien fue expresidente de la Generalitat entre 1980 y 2003, por las cuentas que tuvo en Andorra hasta verano de 2014, cuando las regularizó y confesó los hechos.

Ante el juicio del 9-N, que arrancó en febrero, Mas ha reforzado este año su agenda, con múltiples entrevistas en los medios, actos públicos y conferencias en el extranjero. Dice que no será candidato bajo la actual "legislación española", pero si llega la "desconexión", no lo descarta.

Quien tampoco está dispuesto a liderar la antigua CDC, en horas muy bajas según los sondeos, es el sucesor de Mas en la Generalitat, Carles Puigdemont, quien se comprometió a alcanzar la "preindependencia" en 18 meses, un plazo que expira este verano. El PDECat no tiene candidato, y la hipótesis de un eventual nuevo adelanto electoral –el tercero en cinco años– sigue abierta.

Editorial / Página 2

Rajoy, por el "diálogo" y contra el referéndum

A.Z. Barcelona

El presidente del Gobierno, Mariano Rajoy, llamó ayer a la Generalitat a "dialogar" sobre todo lo que permita la ley y la emplazó a "buscar un nuevo espíritu de concordia". En la clausura del congreso del PP en Cataluña, Rajoy advirtió de que no tolerará un referéndum como que el quiere convocar el Govern este año ni llegará a ningún acuerdo que suponga "violar la ley".

"Sin cumplimiento de la ley no hay democracia; los dirigentes políticos no pueden saltarse la ley a la torera, porque es antidiádemocrático, y no pueden negarse a cumplir las sentencias de los tribunales porque también es antidiádemocrático", afirmó, informa Efe. Rajoy ironizó con que la celebración de referéndos de este tipo sólo están recogidas en la constitución de Etiopía y en las de la antigua URSS y la antigua Yugoslavia.

"No os abandonaremos", aseguró el dirigente en alusión a "la mayoría de catalanes que se sienten españoles". El presidente del Gobierno participará mañana en un acto con empresarios en Barcelona donde se prevé un anuncio sobre infraestructuras. Rajoy mantiene su negativa a convocar una consulta independentista y las posibilidades de que una hipotética votación sea pactada son casi nulas. En paralelo, la CUP sigue presionando al presidente catalán, Carles Puigdemont. La formación antisistema, que la semana pasada permitió a Junts pel Sí aprobar los Presupuestos de 2017, alertó ayer de que

"buscará todas las maneras posibles para que la legislatura acabe" si no hay un referéndum en septiembre de este año, como muy tarde. La diputada de la CUP Eulàlia Raguant es partidaria de que se celebre antes del verano y emplazó a "poner fecha". Por su parte, Puigdemont comenzará hoy un viaje a EEUU para dar una conferencia en Harvard y debatir sobre el futuro de Cataluña. No tiene previsto reunirse con ningún dirigente del país.

EL VORAVIU

JOSEP RAMON CORREAL
@jrcorreal

'Lo normal'

ESTIC atordit per la naturalitat amb què Macià Alavedra ha confessat aquesta setmana durant el judici del cas Pretòria que «la comissió que vam cobrar va ser del 4%, que en aquests casos és una xifra molt habitual». L'exconseller dóna a entendre com si hi hagués una taria estableguda en funció del tipus de subornació. Alavedra s'ha referit a «una xifra molt habitual» com sorprès que algú pogués escañalitzar-se. El mateix aire de normalitat tenen les declaracions de Prenafeta, Millet i Montull. Cada vegada que pensem que és impossible saber-ne una altra de més coronada quedem superats per la realitat. El premi de la setmana se l'ha emportat el cas que ha explicat la presidenta del Palau de la Música, Mariona Carulla. La insigne dama, que llavors era vicepresidenta de la musical institució, va assistir com a convidada a la famosa boda de la filla de Millet. Voleu creure que durant la festa li van robar la bossa? La cova d'Alí Babà.

BARCELONA

L'Ajuntament i la FAVB ratifiquen la bona entesa

L'Ajuntament de Barcelona i la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) van ratificar, ahir, la bona entesa que mantenen des que Ada Colau va assolar l'alcaldia. Ahir, Colau va assistir, per segon any seguit, a l'assemblea general de la federació, la que en fa 45, i, en aquesta línia, va destacar que la FAVB "fa 45 anys que estima i defensa els barris de Barcelona", i va agrair-ne l'aportació en el cas Palau, en què l'entitat està personada com a acusació particular. L'assemblea va renovar la junta i va aprovar tres eixos de treball, també en línia amb sengles apostes del govern municipal: lluitar contra l'onada especulativa, lluitar contra la contaminació i defensar uns serveis públics de qualitat. ■ REDACCIÓ

NACIONAL

P8

Puigdemont, en l'acte del PDeCAT d'ahir ■ E. MAGRE

“L'Estat està disposat a tot i es venjarà si no ens en sortim”

Puigdemont retreu al PP que hagi “renunciat” a convèncer els catalans en l'acte de llançament de la campanya del sí del PDeCAT

Puigdemont adverteix de la "venjança" si triomfa el no

■ Avisa que l'Estat està disposat "a tot" contra el procés i li retreu que hagi "renunciat" a convèncer els catalans ■ El PDeCAT dona valor al 9-N per llançar la campanya del sí en el referèndum

Oscar Palau

BARCELONA

"Prepareu-vos, si no ens en sortim..." Clar i català, el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va lamentar ahir que aquest sigui l'únic missatge que arribava de l'Estat vers el procés soberanista, i va convadir a fer la reflexió que, si Catalunya no aconsegueix culminar-lo amb la independència, la "venjança" pot arribar en tots els àmbits, des del model educatiu i lingüístic, fins a l'econòmic, el civil o el cultural. I, per extensió, a un model de convivència forjat al llarg de molts anys.

Per tancar, davant d'unes dues mil persones al vestíbul del Teatre Nacional, l'acte del PDeCAT, que llançava la seva campanya pel sí en el referèndum que el govern convocarà per a la segona quinzena de setembre, el president va mostrar un to especialment colpidor i va advertir que l'Estat està "disposat a tot, el confessable i l'inconfessable; sense límits, i fins i tot més enllà de la seva Constitució", per aturar el procés. "Avui a Tarradellas no el deixarien ni baixar d'hi avui", va destacar amb tristor, després de recriminar les tàctiques d'aquells que "van pel món a demanar favors inconfessables", com ha admès aquests dies l'exministre d'Exteriors José Manuel García-Margallo; per cert, favors que "algú dia estaria bé" saba.

Puigdemont veu l'Estat disposat a tot; és clar, excepte a una cosa: a dialogar "d'igual a igual" i a intentar convèncer els catalans de quedar-se, com van fer els

■ El PDeCAT va reunir els quatre condemnats pel 9-N i el president Puigdemont per iniciar la campanya del sí ■ ELISABETH MAGRE

partits britànics amb els escocesos abans del seu referèndum. "Hi han renunciat, només utilitzen l'amenaça i la venjança", lamentava, per queixar-se també que abans "prefereixen fer xantage al govern", condicionant a l'abandó del procés el compliment de compromisos ineludibles en inversions o transferències, un fet que acaba perjudicant tots els ciutadans del país, siguin o no independentistes.

Puigdemont, que tanca amb una crida a tenir "mentalitat d'estat" pensant en les pròximes generacions, demanava com a resposta un "sí enorme" en el referèndum, que se sentí "del Matagalls a l'Everest", un sí –un altre avís per a

navegants– que està convencut que s'entendrà a totes les capitals del món... menys en una.

El 9-N com a plataforma
L'acte, sota el lema *Di-guem sí*, va suposar també un bany de masses per als quatre exmembres del govern inhabilitats per haver impulsat el procés participatiu del 9-N: Artur Mas, Joana Ortega, Irene Rigau i Francesc Homs. Tots ells, radiants, van intervenir per donar valor a aquella cita i presentar-la com a catapulta cap al moment decisiu que s'atansa. "Sense el 9-N no hi hauria hagut Junts pel Sí, ni el 27-S, ni un govern independentista presidit per Puigdemont, ni estaríem a punt

Ortega lamenta el final d'Unió

L'exvicepresidenta Ortega, emocionada i agraiada per "l'escalp" rebut arran del judici pel 9-N, va lamentar la "trista notícies" de la desaparició d'Unió, partit en què ha militat fins al final, que li va donar "molt" i l'ideari del qual "continua vigent", si bé n'admetia "errors", com ara no haver "sabut llegir" l'actual realitat catalana. "Hem d'aprendre que els temps canvién i que cal una

manera més horitzontal de fer política", reflexionava. Presentada per Rigau com "una de les millors amigues del PDeCAT", Ortega descarta per ara militar-hi, tot i que s'implicarà en els actes de la seva campanya pel sí. L'exmembre d'Unió Antoni Castellà tot just deia ahir a Catalunya Ràdio que el seu final "estava anunciat" des que va desmarcar-se del procés fa any i mig.

de fer un referèndum definitiu per al nostre futur", proclamava Homs, que recordava que, amb la sentència coneguda aquesta setmana, no l'inhabiliten a ell, sinó que "destrueixen

el que va decidir un poble", si bé assegurava que dimarts pensa anar al Congrés. "Aquella llavor ha de fer possible la realitat del referèndum", resumia Rigau, que contraposava el

Les frases

■ "Demano un sí enorme, del Poblenou a Vladivostok, que s'entindrà a totes les capitals menys en una"■

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

■ "Ens sentim hereus dels grans constructors de la nació: Carrasco i Formiguera, Prat de la Riba, Macià o Pujol"■

Marta Pascal
COORDINADORA GENERAL PDeCAT

■ "Haurem de demanar solidaritat als pobles d'Europa per a aquells que estan lluitant per la democràcia"■

Artur Mas
EXVICEPRESIDENT I PRESIDENT PDeCAT

■ "Cal aprendre dels errors, i Unió no va saber llegir la realitat del present en clau nacional"■

Joana Ortega
EXVICEPRESIDENTA DEL GOVERN

■ "No estem davant d'un problema, sinó d'una realitat. La realitat és nostra; el problema el tenen a Madrid"■

Irene Rigau
DIPUTADA DE JUNTS PEL SÍ

■ "El 9-N és la font de confiança, la força que ens inspira avui per fer el referèndum. Sí: quan volem, podem"■

Francesc Homs
DIPUTAT DEL PDeCAT AL CONGRÉS

"problema català" que veuen a Madrid amb la "realitat" que es viu aquí.

Per l'exPresident, posar les urnes el 2014 va significar "deixar de ser súbdits de l'Estat per ser ciutadans de Catalunya", i va ajudar el país a esdevenir "un actor polític d'àmbit mundial". Per això creu que, en espera d'entrar al club dels estats, Catalunya ja forma part de la "família dels pobles" d'Europa, a la qual demanava "solidaritat amb aquells que estan lluitant per la democràcia". Mas, a més, va ser dur amb la visita de Rajoy dimarts per anunciar inversions en infraestructures, ja que no hi té "cap confiança". "Sino van complir l'adicionall tercera de l'Estatut, que era una llei orgànica, com vols que compleixin res?", es preguntava, en un discurs encès, abans de fer una crida a la independència per no haver "d'estar pends de cap president espanyol que ens vingui a ensarronar".

El llegat de CDC

Per cert, en plena espiral per les acusacions a CDC de finançament il·legal en el judici del cas Palau, Mas –que havia començat amb agraïments als presidents de l'ANC, Òmnium i l'AMI, presents ahir– tancava recordant que el procés "va més enllà dels partits", però reivindicant alhora els "sacrificis" que havien fet els convergents, ara demòcrates, que "aspiren a liderar" la Catalunya del futur. Hi coincidia la coordinadora general, Marta Pascal, que feia una crida a "convèncer" pel sí "amb el segell del PDeCAT"; és a dir, "des del mig", com a partit vertebrador, i que tampoc va tenir manies a reivindicar "l'obra dels governs de Pujol", i de tots els "convergents honestos". Fins i tot va declarar la nova força "hereva" dels constructors de la nació catalana, entre els quals hi ha el mateix Jordi Pujol o Enric Prat de la Riba, a més dels fundadors d'Unió, Manuel Carrasco i Formiguera, i d'ERC, Francesc Macià. ■

EL DIETARI D'EL MÓN'

Setmana 29: D'un nou a un vell conegit: de Quique Jiménez a Xavier Bosch. Expliquem la història de superació d'una actriu de 19 anys. Ens torna a visitar el gran Juan Zelada amb nou disc. I David Villa ens deixa plantats a Nova York.

Jordi Basté

LUNES

Quique Jiménez, 'Torito'

Hi ha dies que un personatge et sorprèn. Per desconeixement. No coneixia Torito més que de les seves aparicions televisives. Combat la seva timidesa amb un domini del mitjà audiovisual poc convencional. Ràpid dels reflexos, arribant al límit de les seves apreciacions, aquest matí Quique Torito barreja el seu tema més personal (pare per gestació subrogada) i el més professional. Ha deixat el seu marit i el seu fill Nathan a l'hôtel i m'assegura que ara no té feina però espera que ben aviat triarà entre algunes opcions que té a sobre de la taula. Ha presentat *Acid*, la seva autobiografia, el seu patiment en silenci sobre una paternitat que va decidir un dia explicar al programa amb María Teresa Campos. El millor: ningú no es va sorprendre.

DIMARTS

Xavier Bosch

En Xavi ha vingut a presentar el que serà, indiscutiblement, un dels èxits editorials d'aquest any: *Nosaltrs dos*. I una pregunta que envolta la trama: "És possible l'amistat entre un home i una dona?" La pregunta em recorda aquella que, assegut en el desaparegut i comodíssim cinema Catalunya de Barcelona, Demi Moore i Robert Redford ens traslladaven a *Una proposició indecent*: tot té un preu? En Xavi ens posa el debat damunt la taula. La resposta a si podem ser amics és sí. Però segur que és un sí contundent? Bosch parla de sentiments i, coneixent-lo, juraria que se sent més còmode escriuint-los que verbalitzant-los. Per això, i llegit el llibre, juraria que és la més personal de les obres literàries d'en Xavi.

DIMECRES

Mar Ferrer

La Mar té 19 anys. Quan en tenia 4 li van diagnosticar una leucèmia. Es va curar. El seu exemple va servir per a La Marató de TV3 i el 2004 amb 7 anys va aparèixer a explicar-se. Li va dir a Ramon Pellicer que volia ser actriu. Doncs som-hi. I la casualitat ha volgut que el seu primer paper protagonista sigui també una història de superació. La Mar és Hellen Keller a *El miracle d'Ann Sullivan*, al Raval. Keller era una nena cega, sorda i muda que la mestra Ann Sullivan va aconseguir connectar amb el món. La Mar ho fa tan bé que hi ha gent que s'acosta a la directora de l'obra, Empar López, a preguntar si realment és cega. Doncs tot l'equip de RAC1 queda impressionat. Especialment Jofre Llobmant, que és qui aquests propers dies dirigeix el programa.

DIJOUS

Juan Zelada

Tot programa de ràdio té la seva banda sonora. I a la llista de grans èxits del nostre hi haurà *The blues remain*, de Juan Zelada. Quan va aparèixer per primera vegada fa cinc anys en l'estudi, mitja ràdio es va acostar a escoltar aquella veu. Va venir el dia abans de Nadal al Palau de la Música a tocar aquesta cançó i, pel detall de venir des de Londres, el públic el va ovacionar. Avui torna al seu RAC1 amb el piano de la ràdio afinat (ara sú) i el seu nou disc *Be somebody* sota el braç. Com a ciutadà de Londres, en Jofre li pregunta per l'attemptat d'ahir a Westminster i respon: "Cada dia havia de travessar aquell pont per anar al piano-bar on actuava per sobreuir els llo-guers de Londres. Aquells punts continuan sent plens".

DIVENDRES

David Villa

Estic en estat de xoc. He quedat a Nova York amb l'exjugador del Barça. Estic arribant als camps d'entrenament (a una hora llarga de Manhattan) i m'arriba un e-mail de la sofera cap de premsa del New York City que m'informa que Villa no vol preguntes sobre el Barça. Com? No pot ser. M'està dient que, després d'acceptar una entrevista fa un mes, ara que soc als EUA exigeix que res sobre el Barça? Quina poca professionalitat, quina mala imatge per al club i quina pèrdua de temps. Em sap greu, però giro cuà. Torna a trucar la cap de premsa per demanar-me llavors les preguntes sobre el Barça. "Per descomptat que no". Molts titols, molts diners, però quina poca professionalitat i quanta ximpleria de divo.

L'AGENDA

La Filmoteca de Catalunya projecta l'emblemàtic títol de Luis López Carrasco

'El futuro' ja és aquí

SALVADOR LLOPART

Barcelona

La celebrada òpera prima de Luis López Carrasco, *El futuro* (2013), arriba avui a la Filmoteca de Catalunya (17.00 hores) dins del cicle *Gelatina dura: la cara oculta de la transició*.

El film va ser un dels èxits de la temporada passada en el marc del que podem definir com l'altre cinema espanyol, on la voluntat s'imposa als mitjans materials per realitzar-la. Una film lluire, des d'un punt de vista polític i estilístic.

Parla d'aquell moment que tot semblava possible després de la victòria del PSOE a les eleccions del 1982. No és un tractat ni un assaig filmat: és el reflex de la trobada d'un grup de joves que celebren una festa quan semblava que el futur era a prop, a la cantonada. Com si fos una promesa d'una cosa millor, però també "un forat negre que tot ho devora al seu pas", en paraules del programa de la Filmoteca que dirigeix Esteve Rimbau.

Luis López, membre del col·lectiu cinematogràfic *Los hijos*, dirigeix una film metafòrica sobre el desencant, "un retrat de la movida madrilenya que deixa fora tots els estereotips de l'épo-

López Carrasco, rere la càmera, durant el rodatge d'*'El futuro'*

ca; una mirada descarnada a una generació que gradualment es va desentenent del compromís polític per abraçar la diversió, l'individualisme i el materialisme", diu el programa de la mateixa Filmoteca.

Però a més aquell retrat de la joventut dels vuitanta en marxa –i de marxa– serveix a López Carrasco per a alguna cosa més: per parlar de la seva pròpia generació, la joventut espanyola d'ara mateix.

SI VOLEU PUBLICAR UNA ACTIVITAT EN AQUESTA PÀGINA O A L'AGENDA DIGITAL DE LA VANGUARDIA, ENTREU I CREEU-VOS UN COMPTÉ A: WWW.LAVANGUARDIA.COM/AGENDA

Barcelona ciutat

Kosmopolis 2017. IX Festa de la Literatura Amplificada.

Última jornada d'aquesta festa, amb nombroses activitats. CCCB. Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Montalegre, 5 (d'11 h a 19.30 h). <http://kosmopolis.ccb.org>

Tango y Algo más. La veu de Gabriel Vallone, el piano d'Alejandro Di Costanzo i ballarines convidats protagonitzen aquest espectacle. Palau Dalmases. Montcada, 20 (12 hores). 10 euros.

Concert solidari. Recital a càrec de M. Àngels Miró, soprano; M. Teresa Monclús, piano, i Ana M. Pinto, piano. Aportació voluntària a favor de la Fundació Manos Providentes. Església de Sant Gaietà. Consell de Cent, 293 (18 hores). Gratuit.

La clau. Representació d'aquesta obra de Noel Claràs a càrec del grup Dinàmics Teatre. Centre cívic La Sedeta. Sicilia, 321 (18 hores). Gratuit.

Romeu i Julieta. Quatre solistes dels projectes socials del Taller de Músics estrenen la peça *Sonetos de Shakespeare* dintre de *Romeu i Julieta*. 16 euros. L'Auditori. Lepant, 150 (18 hores).

Un somni fet orquestra. La jove orquestra Gustav Mahler, dirigida pel mestre Daniel Harding, inter-

preta la *Sinfonia núm. 2 en do major, op. 61*, de Schumann. Palau de la Música. Palau de la Música, 4-6 (18 hores). 25 euros.

La meva Ismènia. Representació d'aquesta obra d'Eugène Labiche. Els maldecaps d'un pare que no vol que la seva filla voli del niu. Ateneu de Sant Andreu. Abat Odó, 71 (18.30 hores). 7 euros.

Schubert. El Murtra Ensemble interpreta l'obra cabdal del repertori per a ensemble del segle XIX, l'*Octet de fa Major D803*, de Franz Schubert. 15 euros. Recinte Modernista de Sant Pau. Sant Antoni Maria Claret, 167 (19 h).

DocsBarcelona del Mes. Projecció del documental *Shadow girl (Niña sombra)*, de María Teresa Larraín (Xile, Canadà, Costa Rica, 2016, 75 minuts, VO en castellà). Teatre de Sarrà. Pare Miquel de Sarrà, 8 (20.30 hores). 2 euros.

Una família balla. Mariona Naudin i Mònica Almirall interpretent aquest projecte escènic que explora la possibilitat de distorsionar els rols que sostenen la institució familiar a través de la dansa i del cos. Antic Teatre. Verdaguer i Callís, 12 (21 hores). 12 euros.

VILAFRANCA DEL PENEDÈS (A. Pen.) **Festival Música i Veu.** Concert d'Agnès Maurí, viola, i Benedek Horváth, piano. Rambla Nostra Senyora, 6 (19 hores). 8 euros.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	20
Opinió	36
Tendències	44
Necrològiques	54
Religió	56
Cultura	58
Cartellera	71
Esports	76
Economia	87
PÀGINES	168

SUMARI**INTERNACIONAL****L'UKIP s'enfonsa**

La dimissió de l'únic parlamentari que es postulava per l'UKIP certifica la crisi del partit que va néixer amb l'objectiu de treure la Gran Bretanya de la UE, un objectiu ja assolit després del qual no sembla haver-hi lloc per a la formació que encapçala Nigel Farage. **PÀGINA 13**

POLÍTICA**Albiol pren el control**

L'exalcalde de Badalona ha estat nomenat president del PP de Catalunya. **PÀGINA 26**

EDITORIALS**Els temes del dia**

La dependència dels països de Sud-amèrica de la política econòmica dels EUA, i la clausura del festival Kosmopolis, celebrat al CCCB. **PÀGINA 36**

OPINIÓ**Addictes al futbol**

Llucia Ramis veu més avantatges que inconvenients en la idea de passar un any sense futbol per avaluar els efectes de l'esport rei en la vida quotidiana de les persones: "El món té sobre-soldi i cal mesurar la seva addicció, segons les Nacions Unides. El seu projecte, tan ambiciós, ha estat aprovat per les més altes institucions, llevat d'excepcions importants. Els governs de Qatar i els Emirats Àrabs ja han advertit que, quan la iniciativa es dugui a terme, tancaran l'aixeta del petroli". **PÀGINA 40**

TENDÈNCIES**Cinc anys d'espera**

Una pacient de l'hospital de Bellvitge ha rebut amb estupor la notícia que haurà d'esperar cinc anys per ser operada de la seva malaltia. **PÀGINA 47**

CULTURA**Beethoven per a nens**

El Palau de la Música acull aquest matí *Big Bang Beethoven*, un compendi d'obres del genial compositor alemany juntament amb peces d'altres autors i estils que, sota la direcció d'Eduard Iniesta, vol introduir els més petits en el significat revolucionari de la música de Beethoven. **PÀGINA 65**

ESPORTS**'Pole' passada per aigua**

Maverick Viñales no ha pogut començar amb millor peu les seves aventures en MotoGP, després que la suspensió per la pluja de la sessió de classificació al circuit de Lusail li hagi atorgat, sense necessitat de córrer, la pole de la primera cursa del mundial. **PÀGINA 79**

ECONOMIA**Estrès o comoditat**

La utilització de les noves tecnologies en la feina poden facilitar l'equilibri entre la vida laboral i la personal, però també causar estrès si no es tenen clares les fronteres entre una part i l'altra de la vida. **PÀGINA 89**

Tocamos a 1,8 procesados al día por corrupción política. Son sesudos números del Consejo General del Poder Judicial correspondientes a 2016. Para los defensores de la presunción de inocencia —que acostumbran a ser detractores de la “pena de telediario”— ahí va otro dato: el 76% de las sentencias emitidas a lo largo del año pasado fueron total o parcialmente condenatorias.

Al contrario que en los delitos de terrorismo, los grandes partidos no suelen hacer llamamientos a la colaboración ciudadana en el terreno de la corrupción política. Cualquier atisbo de denuncia acostumbra a ser tildado de acción revanchista con ánimo de linchamiento. Los poderes, que por algo lo son, presionan de oficio y cuando no logran sus objetivos suelen culpar al mensajero de alimentar el desprecio de la política. Lo habitual es que un periodista que investiga casos de corrupción política o económica reciba prudentes recomendaciones, que pueden degenerar en presiones y amenazas.

En ese contexto se entiende el valor del denunciante de corrupción, trabajador de la Administración a quien se le hace la vida imposible y que acostumbra a ser apartado abruptamente de su empleo. Hay casos de manual como el de Ana Garrido, denunciante de la trama Gürtel; Fernando Urruticooechea, interventor que ha peregrinado por siete ayuntamientos; el ex teniente Luis González Segura, expulsado de las Fuerzas Armadas por novelar sobre la corrupción en la institución; Azañara Peralta, que negó su firma a unos sobrecostes en la empresa pública Acuamed... Los catalanes, por si alguien pretende apelar al hecho diferencial, no somos ni más moderados, ni más europeos. Puro espejismo nacio-

El precio de denunciar la corrupción

FRANCESC VALLS

Al contrario que en los delitos de terrorismo, los grandes partidos no suelen hacer llamamientos a la colaboración ciudadana en el terreno de la corrupción política

nal. La celebración de los juicios de los casos Palau y Pretoria nos devuelve la imagen de nuestra vetusta realidad.

Joan Llinares, director general del Palau desde que estalló el caso hasta que Convergència volvió al poder en 2010, desarrolló su labor a contracorriente. No en vano el coliseo modernista había sido el canal mediante el cual CDC se financiaba supuestamente gracias a presuntas donaciones de Ferrovial, a cambio de obra pública. Entre otra documentación, Llinares halló una carpeta sobre la construcción de la Línea 9 del metro y la Ciudad de la Justicia, “con unos presupuestos y unas operaciones de desglose y donde había reflejado un 4,5%”, según sus propias palabras. ¿Qué hacía tanta obra pública en el Palau? Las curiosidades no acabaron ahí: cinco días después de la destitución de Millet y Montull, “la trituradora estaba en marcha y en la planta de contabilidad se estaban destruyendo documentos”, declaró el ex director general.

Llinares se retiró a finales de 2010, antes de que los nuevos inquilinos del poder —Ciudadanos— pudieran echarle. No corrió la misma suerte la interventora interina del Ayuntamiento de Santa Coloma de Gramenet Maite Carol, que colaboró a requerimiento del juez Baltasar

Garzón en la investigación del caso Pretoria de corrupción urbanística que afectaba a ese municipio. Estos días del juicio, han vuelto a resonar las grabaciones de las conversaciones telefónicas entre Bartomeu Muñoz, ex alcalde socialista de Santa Coloma, y Luis García Sáez, Luigi, ex diputado del PSC. “Hay que echarla; quién coño se cree que es esa puta interventora”, le decía Luigi al alcalde, quien, a su vez, la tachaba de “hija de puta” en estos diálogos.

Carol, que se negaba sistemáticamente a dar luz verde a informes poco claros, fue apartada de sus cargos por la actual alcaldesa socialista, Núria Parlon. Primero se le negó el acceso a los consejos de las empresas municipales, luego alguien pidió justamente su plaza de interventora, ya que ella era interina. Un cargo autonómico le llegó a sugerir que si no armaba revuelo podría seguir en la Administración. Ahora es directora financiera de la red de librerías La Central. Igual que Llinares en el caso Palau, ella observa ese banquillo de fichajes del caso Pretoria, que ha hermanado a socialistas y convergentes: Bartomeu Muñoz se llevó, presuntamente, 1,7 millones de euros de lo que el fiscal considera ganancias ilícitas; Luigi, casi seis millones, al igual que Lluís Prenafeta, que fue mano derecha de Jordi Pujol, mientras que Macià Alavedra, ex consejero de convergente de la Generalitat, se hizo con 3,2 millones.

Ellos vivieron la “pena de telediario”. Toda España los vio esposados, cual cuerda de presos, camino de la Audiencia Nacional. Prenafeta sintió que vivía en un “Estado de terror”. Hay sensibilidades para todo. Quien tuvo el valor de no avalar irregularidades se quedó sin trabajo. Denunciar la corrupción tiene precio incluso en un Estado de Derecho.

Empresaris admeten factures particulars a través del Palau

Els empresaris que havien fet obres a les vivendes de Fèlix Millet i Jordi Montull van dir davant el tribunal que facturaven les feines al Palau per ordre de Montull. Francisco Mañaricua, d'FM2: "Se'm va explicar que el senyor Millet i el senyor Montull tenien un tracte que les feines que es fessin les assumia el Palau perquè era una manera de gratificar-los".

Sanchis diu que no serà “fanàtic” ni “hooligan” al capdavant de TV3

L'oposició treu l'hemeroteca d'insults del nou director de la cadena

BARCELONA Redacció

Tots partits de l'oposició van retreure ahir al nou director de Televisió de Catalunya, Vicent Sanchis, els seus comentaris com a tertulià en contra d'aquests partits i a favor de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) durant anys. El periodista valencià es va sotmetre ahir al primer examen del Parlament després del seu sobtat nomenament en substitució de Jaume Peral i va assegurar que, tot i que no va ser “el columnista de tots”, es proposa de ser “el director de tots”.

En la sessió de control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Vicent Sanchis va assegurar que es proposa que “TVC no sigui la televisió dels processistes ni de la confraria del pecat redimit ni de cap tipus d'associació paranormal, sinó que sigui la de tots els que la vulguin seva”. Tot i que el director de la cadena pública va afirmar que no pensa fer “de fanàtic ni de hooligan de ningú”, la majoria dels partits de l'oposició van fer ús de l'hemeroteca per posar-ho en dubte.

ACN

Sanchis ahir al Parlament

Abans, va ser Sanchis mateix qui va repassar el seu currículum per reivindicar el seu nomenament, encara que el diputat de Ciutadans Fernando de Páramo li va recordar que s'havia descuidat el detall d'explicar que va ser el biògraf de Lluís Prenafeta, ex-mà dreta de Jordi Pujol, jutjat aquests dies pel cas Pretòria de corrupció.

Tota l'oposició, incloent-hi la CUP, va criticar amb duresa el no-

menament de Sanchis. Cs va recordar que els havia dit “idiotes, irrelevants o tramposos”. Jessica Albiach, de CSQP, va recordar que els va dir “bruts” i “neofalangistes”. Albert Botran, de la CUP, va expressar el seu rebuig perquè el considerar una ingerència del Govern que desprestigia la cadena pública.

Tots els partits, excepte el governamental PDECat, van rebutjar la versió oficial de la CCMA per al nomenament: els presumpcions motius personals de Peral per deixar el càrrec de sobte. El diputat del PSC David Pérez va declarar que la corporació havia “decidit enfortir TV3” després de les crítiques del partit del Govern a l'extensa cobertura de la cadena pública al cas Palau, en què es van revelar pagaments a CDC a canvi d'obra pública de la Generalitat.

L'únic partit que va avalar el nomenament de Sanchis va ser el PDECat. El seu diputat Jordi Cuinal va dir que el nou director “té opinions fortes” i una “manera de ser intensa”, però el va considerar “un gran professional”. ●

TRIBUNALS JUDICI

Dos empreses van cobrar del Palau obres a les cases de Millet i Montull

| BARCELONA | Els responsables de dos empreses van reconèixer ahir al judici del cas Palau que van facturar a la institució cultural treballs de reformes als domicilis particulars de l'expresident de l'entitat Fèlix Millet i del que era la seua mà dreta, Jordi Montull. “Ens deien que era la manera de gratificar el sou que no cobraven –del Palau–”, va dir en la declaració com a testimoni el que era amo de la firma FM2 Francisco M., que va justificar que no estava en condicions d'exigir-los a Millet i Montull explicacions en aquest sentit. Per la seua part, el que va ser cap del departament de comptabilitat de l'empresa Triobra Javier Gregorio L. va explicar que van cobrar al Palau de la Música les obres d'ampliació de

la casa que Fèlix Millet posseeix a l'Ametlla del Vallès

El fiscal Emilio Sánchez Ulled afirma que Millet i Montull van presentar factures falses –per treballs que no s'havien fet– després que una inspecció de l'Agència Tributària els demanés explicacions per la sospitosa circulació de molts bitllets de 500 euros entre els comptes del Palau. En aquest sentit, dos testimonis més, responsables de la firma Els Amics Construccions i de Brodi 2000, van assegurar que no tenen constància que aquelles factures es corresponguessin per treballs realment realitzats per al Palau i, a més, un d'ells va dir que fins i tot la data de la factura és posterior a la data en què l'empresa s'hauria dissolt.

El Palau feia servir empreses liquidades per justificar despeses

SANTIAGO TARÍN Barcelona

La gent commemora el dia dels morts l'1 de novembre, però en el judici del Palau es va celebrar ahir. Testimonis morts i empreses que han passat a millor vida van centrar la sessió, entre ells un extesorero del Palau durant 19 anys que no va veure mai els comptes, dues societats que van treballar per a CDC però les factures de les quals van aparèixer al Palau, dues més que van dur a terme obres als domicilis de Millet i Montull a compte de l'entitat i unes altres dues que no van fer mai res a l'edifici però el NIF de les quals s'havia d'utilitzar per justificar despeses.

La jornada d'ahir va incloure el recompte de baixes: la presidenta del tri-

bunal va exposar que durant els tràmits han mort sis persones citades com a testimonis. Quatre ni tan sols van passar pel jutjat, i de les altres dues es va passar l'enregistrament de la seva compareixença. Una d'elles era Enric Álvarez, secretari de l'Orfeó durant 40 anys i tresorer de la fundació durant 19, però que “ni coneixia els números” malgrat el seu càrrec; aquesta comptabilitat s'aprovava en l'assemblea “amb molta satisfacció” sense que ningú es queixés (ni patrons, ni institucions públiques) fins que es van assabentar que havien desaparegut 24 milions d'euros.

Tampoc no existeixen ja les societats Horenca i CMB10. Totes dues firmes eren proveïdores de Convergència. Els que van ser els seus representants van

assegurar que no van treballar mai per al Palau. Les seves factures es van presentar a Hisenda per justificar sortides en efectiu dels comptes de la institució. Qui va comparèixer per CMB10 va explicar que no tenia tractes amb l'entitat, però sí que coneixia Daniel Osàcar, ja que va treballar en una altra firma del seu pare.

Els que sí que van fer tasques al Palau van ser Triobra i FM2, però a més també a les cases de Millet i Montull, despeses revertides a l'entitat perquè Montull els va assegurar que així es cobressin els deutes que el Palau tenia amb ells.

I encara més peculiar és el que va passar amb unes altres dues societats, de les quals van aparèixer factures seves en l'escorcoll del Palau. No saben res i fins i tot la referència a la seva seu social era errònia. No van fer mai res a l'edifici. Un dels representants va afegir: “Ni tan sols sé on és”. La sospita de la Fiscalia és que es van buscar empreses en liquidació per utilitzar el seu nom en rebuts per justificar despeses. Aquestes dues companyies també han mort, igual que sis testimonis: dia de morts en el judici del Palau. ●

**Francesc
Granell**

El 25 de març i Catalunya

Aquest 25 de març els europeistes estem celebrant el 60è aniversari de la firma, a Roma, de dos tractats que són a la base de la Unió Europea actual: el que va crear la Comunitat Econòmica Europea (CEE) i el de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (Euratom). No crec que calgui recordar els beneficis que Catalunya ha rebut d'estar a la UE des del 1986.

Aquests dies s'han congregat a Roma -abans que el dia 29 la premier britànica, Theresa May, demaní d'activar l'article 50 del tractat de la Unió Europea per obrir les negociacions per a la sortida del Regne Unit de la UE- els líders dels 27 estats que continuen a la UE, així com grups i entitats proeuropeistes que lluiten per reforçar la integració europea superant els seus innegables problemes actuals.

El Consell Català del Moviment Europeu participa a Roma en la marxa de suport convocada a aquest efecte, com calia esperar tenint en compte la tradició europeista que sempre hi ha hagut aquí i el paper que Pujol, Maragall o Ferrer Salat van tenir en les institucions europees.

El problema és que mentre que els europeistes demanem més i millor Europa, els separatistes catalans continuen enganyant l'opinió pública amagant que una Catalunya separada d'Espanya deixaria de formar part de la UE, i no pas perquè ens en farien fora, sinó, senzillament, perquè Catalunya només és

Els separatistes amaguen que una Catalunya escindida d'Espanya deixaria de formar part de la Unió Europea

membre de la UE en la mesura que forma part d'Espanya, que és la que, el juny del 1985, va firmar el tractat d'adhesió al club europeu.

És una Catalunya que està travessant per un moment políticament confús després de les primeres inhabilitacions contra Mas (ja inhabilitat al seu dia per la CUP), Ortega i Riguà; després de les causes obertes contra Homs; el cas Palau i les comissions del 3%, i per les investigacions a Serra, Prenafeta i Alavedra, així com per les desavimonències entre els partits que formen el bloc separatista al Parlament de Catalunya i l'amenaça de radicalitzar el procés que s'ha llançat des del grup que promou Acció a Punt (abans Acció Xirinacs) amb vagues, ocupació d'infraestructures vitals i altres accions si se suspengués l'encaixa secreta llei de transitorietat jurídica o s'inabilités Puigdemont o Forcadell.

Barcelona està esperant que, amb el futur Brexit, Rajoy pugui obtenir per a la ciutat l'Agència Europea del Medicament, que actualment és a Londres; però és evident que això no prosperarà si, després d'una hipotètica independència, Catalunya deixa de formar part de la Unió Europea, en la qual està gràcies al fet que forma part del Regne d'Espanya. Alhora caldria pensar que amb la independència perdriem l'Agència Joint Undertaking Euratom-ITER Fusió per a Energia que Barcelona acull en una de les torres Diagonal Litoral i que dona feina a uns 400 funcionaris europeus.

Celebrem el 25 de març i allunyem-nos del que pugui separar-nos de l'Europa en què molts confiem.

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

Nueva sesión del juicio del caso Palau de la Música.

Nueva sesión del juicio del caso Palau de la Música. Varios empresarios han reconocido haber colaborado en la elaboración de facturas falsas por obras particulares para los domicilios de Félix Millet y Jordi Montull. El lunes se reanudarán las declaraciones de los testigos. Decl. Comparecientes.

Empresaris sugereixen la falsificació de factures per justificar comissions a CDC

► Altres empreses neguen factures al Palau mentre estaven inactives

REDACCIÓ BARCELONA

■ Diversos empresaris van assegurar ahir que l'exdirector administratiu del Palau de la Música Jordi Montull era qui els ordenava que feines fetes als domicilis particulars d'ell, la seva filla o de Fèlix Millet les facturessin a nom de l'entitat musical, per a qui també treballaven. Montull ho justificava explicant-los que ell i Millet tenien una entesa amb el Palau perquè l'entitat els pagués obres particulars per retornar-los un deute i perquè no cobraven cap sou per la feina que feien per al Palau. Altres empresaris van assegurar que mai van treballar per al Palau.

Javier Gregorio Lacambla, cap administratiu de comptabilitat de Triobra, va explicar que Jordi Montull ordenava a l'administrador de l'empresa que les obres de reforma i ampliació fetes a la casa de Millet de l'Ametlla del Vallès anessin a nom del Palau i que es variés el concepte per dissimular.

Montull hauria ordenat fer facturar al Palau obres de reforma i ampliació de la casa de Millet

Diverses factures es van falsificar perquè les empreses o bé estaven inactives o bé acabaven de crear-se

Jaime Lendínez, d'Horencat, va explicar que la seva empresa era una subcontractista de Ferrovial que feia obres al Palau. No obstant això, l'empresa només facturava a Ferrovial, no pas al Palau, tot i que l'entitat va presentar a Hisenda factures falsificades pagades a Horencat. Francesc Mañaricua, propietari d'FM2 i IM2, que va fer instal·lacions i tasques de manteniment al Palau, va explicar que ell enviava els pressupostos a Millet i li van dir que ell i Montull tenien una entesa amb el Palau perquè

l'entitat els pagués obres particulars per retornar-los un deute i perquè no cobraven cap sou. «No em va estranyar», va dir. A més, va explicar que Millet i Montull feien un «control exhaustiu» de totes les feines i factures.

També va declarar Clàudia Valls, filla d'un dels amos de Natur System, empresa de la qual l'ex-tresorer de CDC Daniel Osàcar era soci. Aquesta empresa va fer donatius al partit. Com a treballadora d'una altra empresa de pintura interior, va explicar que mai va treballar pel Palau ni a casa de Gemma Montull, tot i que consten factures falsificades a nom d'aquesta empresa en la comptabilitat de l'entitat musical.

Aleix Pareja, de Clos Interiors, va explicar, per exemple, que no va parlar mai amb Gemma Montull del preu ni del pagament de les obres que van fer a casa seva, ja que això ho parlava amb el seu pare.

Félix Millet, expresident del Palau de la Música

Per últim, dos empresaris més van confirmar la falsificació per part del Palau de diverses factures de les seves companyies, ja que en la data de facturació estaven inactives o acabaven de crear-se i encara no tenien ni domicili fiscal ni telèfon fix.

Durant la sessió també es van poder escoltar i veure les gravacions de les declaracions al jutjat d'Instrucció de dos homes ja morts. El primer va ser Salvador Oller, comercial de Letter Graphic i New Letter, que va explicar que

era Montull qui deia quines feines s'havien de facturar a la Fundació o al l'Orfeó. Es dóna la circumstància que aquestes dues empreses de mailing van treballar pel Palau i per a CDC. Els responsables de les empreses, acusats, van explicar que va ser Oller qui els va portar el partit polític com a client durant campanyes electorals i qui hauria recomanat a l'empresa fer donatius al partit per mantenir-lo com a client. Però en l'interrogatori al jutjat d'Instrucció no es va fer referència a aquest aspecte.

Els empresaris creuen que el Palau falsificà factures seves per desviar fons a CDC. Declaren en la novena sessió del judici que mai van facturar a la institució, i un d'ells que mai hi va arribar a treballar. **P 30**

25 Marzo, 2017

CAS PALAU ■ DECLAREN COM A TESTIMONIS AL JUDICI PER L'ESPOLI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Empresaris creuen que el Palau falsificà factures i desvià fons a CDC

El Palau les va lluirar a Hisenda per intentar justificar els diners que feia arribar al partit i que eren suposadament comissions de Ferrovial

EFE

Els representants de dues empreses van suggerir ahir que els van falsificar les factures amb les quals el Palau de la Música va justificar davant Hisenda suposades comissions a CDC, ja que ells van negar haver facturat a la institució cultural, i fins i tot un d'ells al·legà que mai va treballar per a l'entitat.

En la novena sessió del judici per l'espoli del Palau van compareixèr ahir com a testimonis, entre d'altres, l'exgerent de Horenca SL, una treballadora de CBM 10 SL, al nom de la qual anaven algunes de les factures que el Palau va lluirar a Hisenda els anys 2007 i 2008 per justificar els reintegraments en efectiu amb els quals feien arribar a CDC les suposades comissions de Ferrovial.

L'exdirectora finançera del Palau Gemma Montull va confessar el 8 de març que, arran de la inspecció d'Hisenda a l'entitat pels importants reintegraments en efectiu, el saquejador confés Fèlix Millet va telefonar CDC i els va dir: «Tenim un problema, doneu-me una solució».

Segons el relat de Gemma Montull, després de la trucada de Millet a CDC, l'exnúmero dos Jordi Montull, li va lluirar unes factures falses a nom de dues proveïdores (CBM 10 SL i Horenca SL) i li va dir que les hi havia donat el llavors tresorer de CDC Daniel Osàcar perquè les utilitzessin per burlar Hisenda.

L'exdirector del Palau de la Música Fèlix Millet, en una imatge d'arxiu. FOTO: MARTA PÉREZ/EFE

Jaime Lendínez Gutiérrez, que va ser gerent i legal representant d'Horenca SL fins que la companyia va tancar per fallida voluntària el 2004, assegurà que mai van facturar directament al Palau, encara que sí que ho van fer per a Ferrovial, ja que aquesta empresa els va subcontractar per a les obres de reforma de l'edifici modernista que tenia adjudicades.

Ni el número ni el format

El fiscal mostrà lazers al testimoni una factura de 78.500 euros emesa per Horenca a l'octubre del 2003, i que el Palau va lluirar a Hisenda per justificar els reintegraments en efectiu. Lendínez assegurà que no va ser expedida per la seva empresa, ja que no té ni l'ençapçalament, ni el número de registre mercantil, ni el format dels documents de la seva societat.

L'exdirectora finançera del Palau Gemma Montull, seguida del seu pare, l'exdirector administratiu de l'entitat, Jordi Montull. FOTO: MARTA PÉREZ/EFE

La testimoni Clàudia Valcells, que entre el 1998 i el 2000 va treballar a CBM 10 SL, empresa dedicada a la decoració d'interiors, afirmà que mai van treballar per

al Palau. Va admetre, això sí, que coneixia l'extresorer de CDC Daniel Osàcar perquè va coincidir professionalment «molts anys» amb el seu pare, que era el pro-

prietari de Natur System. A la comissió d'investigació que el Parlament va celebrar l'any 2010 sobre el saqueig del Palau, els responsables de Natur System, que va ser contractista del Palau, van negar que financessin de forma irregular CDC a través d'aquesta institució cultural. Novament, però, per què la seva empresa apareixia en una agenda de Gemma Montull vinculada a cobraments per l'adjudicació d'obres públiques.

Osàcar, per a qui el fiscal demana set anys i mig de presó, havia estat apoderat de Natur System, empresa que el 2005 va fer un donatiu de 20.000 euros a la Fundació Trias Fargas, afí a CDC.

Feines particulars

El cap administratiu de comptabilitat de la mercantil Triobra entre 2001 i 2007, Javier Gregorio Lacambra, declarà que Hisenda també els va mostrar factures se-

Diverses empreses expliquen que facturaven al Palau feines de les cases de Millet i de Montull

ves que lliurades pel Palau per justificar els seus reintegraments en efectiu. Assegurà que estaven falsificades, ja que havien modificat el número de referència.

El responsable comptable d'aquesta constructora, que havia fet treballs per al Palau i reformes als domicilis de Millet i Montull, declarà que a les factures que els va mostrar Hisenda va notar que havien modificat el titular i que no es corresponien amb les que havien emès per a la institució cultural. Va reconèixer, a més, que els treballs que feien en els domicilis de Millet i Montull els carregaven a l'entitat cultural a instances d'aquest darrer.

En la mateixa línia, Francisco Mañaricúa, legal representant de FM2, va dir que també facturaven al Palau treballs que havien fet als domicilis de Millet i els Montull.

Factures falsificades per justificar les comissions a CDC

► Dos empresaris admeten que cobraven al Palau les obres futes en les cases de Millet i Montull

EFE/DdG BARCELONA

■ Els representants de dues empreses van suggerir ahir que els van falsificar les factures amb les quals el Palau de la Música va justificar davant Hisenda suposades comissions a CDC, ja que van negar haver facturat a la institució cultural i fins i tot un d'ells va al·legar que mai va treballar per a l'entitat.

En la novena sessió del judici per l'espolació del Palau van comparèixer ahir com a testimonis, entre d'altres, l'exgerent de Horencat SL -que va tancar el 2004- i una treballadora de CBM 10 SL, al nom de la qual anaven algunes de les factures que el Palau va lliurar a Hisenda entre el 2007 i el 2008 per justificar els reintegraments en efectiu amb els quals feien arribar a CDC les suposades comissions de Ferrovial.

L'exdirectora financer del Palau Gemma Montull va confessar el passat 8 de març, en la seva declaració com acusada davant el tribunal que, arran de la inspecció d'Hisenda a l'entitat cultural pels importants reintegraments en efectiu, el saquejador confés Fèlix Millet va telefonar a CDC i els hi va dir: «tenim un problema, doneu-me una solució».

Segons el relat de Gemma Montull, després de la trucada de Millet a CDC, l'exnúmero 2 de l'entitat, Jordi Montull, li va lliurar unes factures falses a nom de dues proveïdores -CBM 10 SL i Horencat SL- que li va dir que li havia donat el llavors tresorer de CDC Daniel Osacar -també acusat- perquè les

utilitzessin per burlar Hisenda.

Davant el tribunal, Jaime Len-dínez Gutiérrez, que va ser gerent i legal representant d'Horencat SL fins que la companyia va tancar per fallida voluntària el 2004, va assegurar que mai van facturar directament al Palau, encara que sí que ho van fer per a Ferrovial, ja que aquesta empresa els va subcontractar per a les obres de reforma de l'edifici modernista que tenia adjudicades.

El fiscal va mostrar llavors al testimoni una factura de 78.500 euros emesa per Horencat a l'octubre del 2003, i que el Palau va lliurar a Hisenda per justificar els reintegraments en efectiu, davant d'això va assegurar que no va ser expedida per la seva empresa, ja que no té ni l'encapçalament, ni el número de registre mercantil, ni el format dels documents de la seva societat.

Per la seva banda, la testimoni Claudia Valcells, que entre el 1998 i el 2000 va treballar a CBM 10 SL, empresa dedicada a la decoració d'interiors, va afirmar que mai van treballar per al Palau de la Música.

Per altra banda, el cap administratiu de comptabilitat de la mercantil Triobra entre 2001 i 2007, Javier Gregorio Lacambra, i Francisco Mañaricúa, legal representant de FM2, van reconèixer que els treballs que feien en els domicilis de Millet i Montull els carregaven a l'entitat cultural a instàncies de Jordi Montull. Mañaricúa va assegurar que els dos homes ho van justificar assegurant que d'aquesta forma la institució cultural els gratificava un sou que no cobraven.

Corrupció.cat

<<<

Més companyies revelen factures falses per a CDC

► Dos empresaris afirman que el Palau va usar-los per camuflar pagaments al partit

► Altres firmes diuen que van cobrar de la institució les obres a la casa de Millet

J. G. ALBALAT
BARCELONA

Els representants de dues empreses van admetre ahir en el judici pel saqueig del Palau de la Música que no van treballar per a l'entitat i que les factures que figuren a la causa són falses. Segons el testimoni de l'accusada Gemma Montull, els exresponsables de l'auditori les van usar per justificar davant Hisenda els pagaments en efectiu que van anar a parar a Convergència Democràtica (CDC). La filla de Jordi Montull, que va ser mà dreta de l'expresident de l'auditori Fèlix Millet, va declarar que les factures d'Horenca i CMB 10 les hi havia donat el llavors tresorer de la Fundació Trias Fargas (ara CatDem) i CDC, l'imputat Daniel Osàcar.

Jaime Lendinez, exgerent d'Horenca, va explicar que la societat va deixar de funcionar el 2004 per fallida voluntària, malgrat que estava inactiva des del 2003. L'empresa havia treballat com a subcontractada per Ferrovial, la constructora acusada de pagar comissions a CDC a través del Palau. Sobre la factura aportada en la causa judicial va confirmar que és falsa i va assegurar que no coneix ni Millet ni Montull. Ni el format del document s'assegurava a l'utilitzat per ells.

COINCIDÈNCIA // Claudi Valcells, que va ser empleada de CMB10, una altra de les empreses utilitzades per justificar els pagaments en efectiu a CDC, va explicar que, pel que ella sap, no havia treballat mai per al Palau. No

► Fèlix Millet, camí de la Ciutat de la Justícia per assistir al judici, ahir.

obstant, va oferir una dada clau: el seu pare i Osàcar havien treballat junts a Natur Systems, que també havia facturat per al Palau. Osàcar va ser fundador i apoderat d'aquesta firma.

Els Mossos van trobar en el registre del Palau una nota manuscrita que alerta que aquestes factures només s'han d'abonar després d'haver rebut els diners de Ferrovial: «Fundació: Factura Natur System: 33.398,24 i 86.804,17. A mante-

niment (compte seguiment) (No pagueu fins que cobrem de Ferrovial). Això va escriure Gemma Montull el 2005 al seu dietari. Al Parlament, els representants de l'empresa van negar haver finançat ilegalment CDC.

Altres empresaris van confirmar també l'emissió de factures manipulades perquè obres fetes a les vivendes particulars de Millet i Montull i alguns dels seus familiars fossin pagades pel Palau de la Música. El canvi de concepció de les factures el pro-

posava Montull, que era el director d'administració de l'auditori.

Alguns altres van admetre que algú els va falsificar factures, ja que, en alguns casos, la societat estava inactiva quan es van girar o acabava de constituir-se la mercantil i era impossible que el document tingüés aquella numeració. El fiscal sosté que els exresponsables del Palau van usar factures fictícies per justificar davant d'Hisenda les sortides de diners en efectiu dels comptes de l'auditori. ■

COMPAREIXENÇA AL PARLAMENT

► Comissió ▷ El nou responsable de TV-3, Vicent Sanchis, ahir.

'Vostè jutja' a Sanchis

L'oposició carrega contra el nou director de TV-3, que defensa la seva «honestetat» per separar les «amistats» de la seva professionalitat

|| RAFA JULVE
BARCELONA

Vostè jutja va ser un emblemàtic programa de TV-3 en el qual es plantejava un dilema a dos concursants, que exercien d'advocat defensor i acusació, i eren els espectadors els que dictaven sentència a través del telèfon. El seu format era simple però efectiu. Elegant, fins i tot. Amb

intervencions tan acalorades o gairebé com les viscudes ahir al Parlament, on l'oposició va qüestionar el nou director de la televisió pública de Catalunya, Vicent Sanchis.

El periodista valencià va iniciar la seva compareixença en la comisió de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) exposant el seu currículum, des que va estudi-

ar a les Escoles Pies fins que va arribar a Televisió de Catalunya, on ja va treballar dirigint *Stromboli* o *Pares i fills*, entre altres. Sanchis va estar repassant la seva trajectòria més d'un quart d' hora, tot i que ja es va encarregar Fernando de Páramo (Ciutadans) de recordar-li un detall que no havia esmentat, que també va ser biògraf de Lluís Prenafeta, home de confiança de Jordi Pujol i acusat en el *cas Pretòria*.

El flamant director va presentar a més les línies mestres del seu projecte: «més agilitat» per moure la graella d'una tele que «és un mutant», més conveni per augmentar els ingressos, repensar algun canal temàtic..., però l'oposició va dirigir les seves invectives cap a la seva tirada proconvergent. Fins i tot la CUP va qüestionar el procediment del nomenament. La presidenta en funcions de la CCMA, Núria Llorach, va justificar la marxa de Jaume Peral, el predecessor de Sanchis, «per motius personals», però tots excepte Junts pel Sí van evidenciar que no s'ho creuen.

«Em consta que hi ha polítics que no estan a gust quan van a TV-3», va dir el directiu

«Deu dies després que comencés el judici del *cas Palau* i d'una cobertura excepcional de TV-3 es canvia el director, i dos dies abans de la dimissió de Peral el diputat de JxCat Jordi Cuminal i Varetreure com tractava [la televisió pública] informacions d'*El Mundo* sobre el cas 3%. Vostè serà el cap de campanya de CDC al commandament de TV-3 en les futures eleccions», es va quedar Esperanza García (PPC). «La manera com l'han nomenat és la pitjor; ha sigut un des prestigi per als mitjans públics», va rematar Albert Bonet (CUP).

Tant Jésica Albiach (Sí que es Pot) com De Páramo van criticar també a Sanchis el «menyspreu» i l'«odi» amb què ha tractat els seus partits en els seus articles, fet que va negar l'interpellat, atribuint alguns «insults» a una qüestió d'«estil» pròpia de les columnes periodístiques. A poc a poc l'interrogat es va anar sentint com en una tertúlia. Va defensar la seva «honestitat» i la seva professionalitat per distingir les seves «amistats» de la seva feina, i va llançar un altre propòsit: «Em consta que hi ha dirigents polítics que no estan a gust quan van a TV-3, però intentaré canviar-ho». Els espectadors, els polítics i els treballadors el jutjaran. ■

Sanchis diu que vol ser “el director de tots”

RedaccióBARCELONA

El nou director de TV3, Vicent Sanchis, va fer ahir la primera compareixença davant la comissió de control de la CCMA del Parlament, on va dir: “No era el columnista de tots, però vull ser el director de tots.” El periodista va reconèixer que el nomenament el va agafar “a contrapèl”. També va dir que descartava externalitzar la publicitat i que haurà de revisar la continuïtat de tots els canals, posant l'exemple d'Esport 3, que s'ha vist afectat per l'increment del preu dels drets esportius.

Sanchis va escoltar les crítiques de l'oposició, com les de Fernando de Páramo, de Ciutadans, per qui Sanchis té “una hemeroteca que ens donarà tardes de glòria” i va recordar que va qualificar el seu partit d’“idiotes, irrelevants i tramposos”. La popular Esperanza García va lamentar que “deu dies després del començament del judici del cas Palau i d'una cobertura excellent” es canviés el seu director. Per la seva banda, el socialista David Pérez va demanar que TV3 no sigui “la televisió dels processistes”. ■

Fèlix Millet, amb el seu advocat Abraham Castro, anant a judici a la Ciutat de la Justícia ■ JUANMA RAMOS

Admeten obres a cases de Millet i Montull pagades pel Palau

■ Tres empresaris declaran haver fet millores i l'auditori a l'expresident ■ Quatre més parlen de factures falses

Mayte Piulachs
BARCELONA

Responsables de les empreses Triobra, FM2 i Clos 9 van confirmar ahir, en la novena sessió del judici del cas Palau, que van fer obres a les cases de l'ex-president Fèlix Millet i de la seva mà dreta, Jordi Montull, del qual van assegurar que era qui els feia canviar el pagador i girar les factures a una de les dues entitats de l'ens cultural, l'Orfeó Català o la Fundació. En l'escript d'accusació el fiscal Emilio Sánchez Ulled xifra aquest desviament en uns tres milions d'euros en obres "sumptuosas", ja que Millet es va fer reproduir l'auditori del Palau al soterrani, i Montull també es feia pagar la instal·lació d'una Playstation, per 120 euros, o penjar unes cortines.

Javier Gregorio, de Triobra, va declarar que "el Palau era un client important" i el 2007 van fer obres a les cases de Millet i Montull. Francisco Mañáricua, d'FM2, va assegurar que Montull els va dir que amb les obres a les cases "era una manera de cobrar el seu sou", i va afegir que "eren molt estrictes en el control de les obres". Aleix Pareja, de l'empresa

Clos, també va admetre haver fer treballs a les cases particulars dels lladres confessos.

D'altra banda, Clàudia Valcells, treballadora de CBM-100, va assegurar que aquella empresa no havia treballat mai pel Palau tot i que van aparèixer factures al seu nom per justificar un control d'Hicensa. A preguntes del fiscal, Valcells va aclarir que el seu pare era el responsable de Natur Sistem, on anys abans havia treballat l'extresorer de CDC Daniel Osácar, i que va fer obres al Palau. Un cap d'Horencat i de dues empreses també van dir que les seves factures girades al Palau eren falses perquè ja no tenien activitat.

En la vista, es va escoltar l'interrogatori al jutjat de Salvador Oller, comercial que va demanar a New Letter que ajudés CDC, tot i que no se li va preguntar perquè encara no se sabia el desviament de diners. També es va escoltar la declaració del difunt Enric Àlvarez, secretari de l'Orfeó durant 40 anys i tesorero de la Fundació, dinou. "Tot ho feia Millet. Jo ni els números coneixia", va declarar Àlvarez, que va indicar que cobrava un complement de 1.800 euros al mes del Palau. ■

Mèdia

MITJANS PÚBLICS

“Si un programa no funciona, TV3 l'ha de poder substituir”

Vicent Sanchis compareix al Parlament per explicar el seu projecte com a nou director del mitjà

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

El nou director de TV3, Vicent Sanchis, va defensar ahir el seu projecte per al canal públic per primer cop davant dels diputats de la comissió de control del Parlament. La vicepresidenta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Núria Llorach, va abordar les circumstàncies del sobtat relleu i va insistir a qualificar la renúncia del director anterior, Jaume Peral, com a voluntària i per motius personals. Altres fonts de la Corporació, en canvi, asseguren que ha sigut el malestar en el PDE-Cat pel tractament del canal del cas Palau el detonant final que ha forçat la seva marxa, després d'haver sigut també qüestionat per les audiències. En aquest sentit, el diputat Fernando de Páramo (Ciutadans) va deixar anar un primer dard irònic. “Que ràpids! Dilluns va demitir i al cap d'uns minuts ja tenien substitut”.

“La proposta per dirigir TV3 m'agafa una mica a contrapeu”, va començar a explicar Sanchis en la seva intervenció, “perquè era una notícia que no m'esperava d'aquella manera, però com que el repte és importantíssim, vaig acceptar-lo”. “És un repte professional, de servei públic i de país”, va afegir. A l'hora d'explicar el seu projecte, la novetat més rellevant va ser l'anunci que TV3 trencrà la tradició de mantenir els espais contractats encara que tinguin mals resultats d'audiència. “Si un programa no funciona, ha de poder ser substituït immediatament, però atenent totes les exigències que es reclamen a un servei públic”.

Sanchis va explicar que cal, a més, revisar els altres canals. I va assenyalar l'Esport 3: “El canal d'esports ha perdut recursos, perquè els drets són més car. El concepte amb el qual va ser fundat ja no és el d'ara. Això no vol dir, però, tancar res, sinó que cal mirar-ne l'ús i el servei públic que fan”.

Respostes amb ‘joie de vivre’

L'oposició va entrar en tromba contra Sanchis. El primer a disparar va ser De Páramo: “Vostè ha ofès molts catalans pel fet de no pensar com vostè. La seva hemeroteca donarà matins de glòria a aquesta comissió. Diu que Ciutadans fem trampes, que som idiotes”. El diputat va re-

Vicent Sanchis, ahir al Parlament, en la que va ser la seva primera compareixença davant la comissió de control com a director de TV3. QUIQUE GARCÍA / EFE

cordar, a més, que Sanchis és “el biògraf del confés Prenafeta”.

David Pérez, del PSC, va qualificar de “millorable” el seu projecte. L'eterna reclamació d'obtenir més ingressos, al seu parer, no necessàriament significa més aportació del Govern: “Que no sigui només la televisió dels processistes. Aleshores sí que tindrem més diners”. Sanchis —en un to inequívocament més irònic que els seus predecessors— va concedir: “No ha de ser ni dels processistes, ni de la confraria del pecat redimit ni de res paranormal. Que sigui la de qui vulgui”. Perez el va comminar a prendre’s els comentaris seriosament, a la qual cosa el director va respondre demanant que se li respecti el tarannà. “I la meva joie de vivre”, va afegir.

La diputada Jéssica Albiach va criticar l'opacitat de l'elecció, sense cap consulta prèvia ni consens, i va amenacer de demanar “una reprovació d'aquest nomenament, perquè es faci un concurs públic”. També li va retreure “que digués que els votants d'Iniciativa i Esquerra Unida eren rucs perquè creien en nivells impositius elevats”.

Ciutadans

“Que ràpids! Dilluns dimítia Peral i al cap d'uns minuts ja tenien substitut”

CUP

“La forma en què ha sigut nomenat li recordarà sempre a qui deu fidelitat”

I va reblar: “¿Creu, doncs, que s'ha d'incrementar l'aportació pública a TV3, vostè que és contrari als impostos elevats?” “Jo demanaré més recursos —va contestar Sanchis—. I ja decidirà el Govern si la vía és augmentar els impostos. Perquè el Govern, també és cert, té necessitats més peremptòries que la televisió pública”.

Es línies amb Convergència

El torn del PP el va aprofitar Esperanza García per dir que s'havia posat “el cap de campanya de Convergència a comandar TV3” i va assegurar que “ja s'han notat canvis” en el tractament informatiu dels judicis que afecten aquesta formació.

Tancava la ronda Albert Botran, per la CUP, que va censurar que s'hagués nomenat Sanchis “sense tenir en compte el Parlament i els treballadors”. Per al diputat, “la forma en què ha sigut nomenat, li recordarà permanentment a qui deu la fidelitat”.

També va intervenir Jordi Cuminal, de JxCat, per validar el candidat. “Té una manera de fer intensa, però és un gran professional amb capacitat de dirigir la televisió de Catalunya”, va dir per acabar. —

Les frases de Vicent Sanchis

“La proposta per dirigir TV3 m'agafa una mica a contrapeu, perquè era una notícia que no m'esperava d'aquella manera”.

“Dirigir TV3 és un repte professional, de servei públic i de país”.

“El concepte amb el qual es va fundar l'Esport3 ja no és el d'ara. Això no vol dir tancar res”.

“TV3 no ha de ser dels processistes ni de la confraria del pecat redimit”

“No em considero fanàtic. Jo no he vingut a fer de ‘hooligan’ ni de fanàtic”.

nya”, va dir. “Mereix una oportunitat. Emplacem-nos d'aquí cent dies”.

En el to de rèplica, Sanchis va rebutjar el qualificatiu de “fanàtic” que li havia penjat De Páramo. “No em considero fanàtic. Ni l'hi considero a vostè. Em considero raonable, mentre que un fanàtic perd el món de vista i no s'hi pot parlar. Jo no he vingut a fer de ‘hooligan’ ni de fanàtic”. Sobre el seu vessant d'articulista, va explicar: “El columnisme també és insult, insult literari, però penso que mai m'he deixat endur per insults personals i sempre he estat dins les regles del gènere”. El diputat del grup taronja va contestar. “El problema no és que insulti estilísticament, és que només ens insulta a nosaltres”.

El nou director també va voler allunyar la sospita de voler una reducció de plantilla, després d'haver assegurat en un dels seus articles que estava “sobredimensionada”. “Som aquí per salvar una sèrie d'equilibris”, va dir adreçant-se a Albiach. “El Sanchis contribueix no és partidari d'augmentar els impostos. Però això no té res a veure amb la meva ocupació d'ara”, va dir per acabar. —

CORRUPCIÓ

Tres empresaris admeten haver falsificat les factures amb què el fiscal implica CDC

MONTSE RIART
BARCELONA

La fiscalia intenta anar consolidant davant del tribunal les proves sobre els presumpcions desviaments de diners a Convergència en cada sessió del judici per l'espoli del Palau de la Música i el suposat finançament il·legal del partit. Primer van ser les confessions de Fèlix Millet i de Jordi i Gemma Montull. Després, la de dos empresaris que van admetre que havien cobrat a l'entitat cultural treballs fets a CDC per ordre del partit. Ahir van ser tres empresaris els que van explicar que havien falsificat algunes de les factures que, segons la fiscalia, van servir per amagar les presumpcions sortides de diners en efectiu del Palau al partit. Ara bé, només van constatar que els documents eren falsos, sense especificar qui va ordenar confeccionarlos ni què amagaven.

La treballadora de l'empresa de decoració CBM10 Clàudia Balcells va admetre que aquesta companyia "mai va treballar" per al Palau, tot i que la institució va entregar a Hi-

senda factures abonades a aquesta societat en una inspecció per les elevades quantitats en efectiu que movia el Palau. Gemma Montull va confessar que arran d'aquesta inspecció l'expresident del Palau Fèlix Millet va contactar amb CDC i els va demanar "una solució", que hauria consistit, va dir, a entregar factures falses a nom de CBM10. La testimoni no va dir res sobre l'origen de les factures però va admetre que el seu pare coneixia l'extresorer convergent Daniel Osàcar perquè havien treballat junts.

Dos empleats més, de les empreses Construccions Amics i Brodi 2000, van constatar dues factures falses. En una s'havia anotat un telèfon i una adreça que no coincidia amb cap dels treballs fets per la primera constructora. L'empleat de la segona va dir que no només no havia treballat per al Palau sinó que ni tan sols sabia "on era físicament".

"El deute" amb el Palau

A més d'aquests testimonis, també van declarar dos empleats de les empreses que van fer les reformes a casa de Millet i Montull. Van admetre

L'extreballadora de CBM10 Clàudia Balcells declarant com a testimoni ahir pel judici del Palau.

POL SOLÀ / ACN

que les havien facturat al Palau. "Des del primer dia se'm va explicar que Millet i Montull tenien un acord amb el Palau perquè els paguessin les obres com una compensació pel sou que no tenien. Era una manera de tornar-los el deute", va explicar Francisco Mañaricua, extreballador de la companyia FM2.

El sistema era senzill: si el que arreglaven, per exemple, era "una alarma" posaven això a la factura però en lloc de dir que era la de casa de Millet hi posaven que es tractava de la que hi havia "a la tercera planta del Palau". Els dos testimonis van assegurar al tribunal que era Jordi Montull qui controlava tot el sistema. —

EMPRESARIOS APUNTAN A MÁS FACTURAS FALSAS EN EL CASO PALAU

► Los representantes de dos empresas sugierieron ayer que les falsificaron las facturas con las que el Palau de la Música justificó ante Hacienda supuestas mordidas a CDC, ya que negaron haber facturado a la institución cultural e incluso uno de ellos alegó que nunca trabajó para la entidad. En la nueva sesión, comparecieron, entre otros, el ex gerente de Horencat SL, y una empleada de CBM 10 SL, a cuyo nombre iban algunas de las facturas que el Palau entregó a Hacienda.

Sanchis promete decisiones “rápidas y arriesgadas” en TV3

“No soy un ‘hooligan’ dice el director de la televisión pública en el Parlament

BLANCA CIA, Barcelona

Vicent Sanchis, nuevo director de Televisió de Catalunya (TVC), aseguró ayer que tomará “decisiones rápidas y arriesgadas” y que supondrán cambios en la programación de TV3. Sin detallar demasiado de qué decisiones hablaba, se limitó a apuntar que se ceñirán a la programación de la franja de menor audiencia. Unas modificaciones que se introducirán en verano para afianzarlas ante el inicio de temporada y “hacer frente a la pérdida drástica de liderazgo”, según precisó en su primera comparecencia como director de TV3 en la comisión de control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) en el Parlament.

A preguntas de los partidos de la oposición sobre algunas de sus declaraciones y artículos de

prensa en los que afirmaba que la plantilla de TV3 era excesiva, Sanchis contestó: “Es como un mamut, una gran empresa con una gran plantilla” pero, a la vez, “lenta en sus movimientos” y subrayó que la plantilla en algunos ámbitos “no está suficientemente aprovechada”. A Sanchis y a la presidenta en funciones de la CCMA, Núria Llorach, les llovieron las críticas por su nombramiento y, en el caso del nuevo director, por su afinidad con Convergència que, en opinión de los grupos de la oposición, le invalida e incapacita para dirigir con imparcialidad e independencia la televisión catalana. Sanchis fue nombrado el pasado 13 de marzo tras la súbita dimisión de Jaume Peral que, como le recordaron varias formaciones, tres días antes había comparecido en una comisión

Vicent Sanchis en el Parlament. / CARLES RIBAS

de control “en la que un diputado de Junts pel Sí le recriminó el tratamiento informativo de TV3 por el caso Palau”, afirmó la diputada del PP, Esperanza García. García calificó a Sanchis como “el jefe de campaña de Convergència al mando de TV3”.

La oposición mantuvo que 10 días después de su nombramiento ya se habían notado cambios en la cobertura informativa de los casos de corrupción. Unas acusaciones a las que Sanchis replicó: “No seré yo el que diga algo sobre la cobertura del caso del Palau y si [Lluís] Prenafeta no ha aparecido todavía en imágenes en las informaciones del caso Pretoria es porque no ha declarado todavía”. En cuanto a la

falta de pluralidad esgrimida por todos los grupos, salvo Junts pel Sí, Sanchis admitió que se “puede mejorar. Me consta que algunos políticos están a disgusto en TV3 y eso lo quiero cambiar”. “Yo no soy un *hooligan* y no me considero un fanático” contestó Sanchis a las repetidas críticas del diputado de Ciutadans Fernando de Páramo: “usted nos ha insultado muchas veces desde sus columnas periodísticas”. “A diferencia de las editoriales o las entrevistas, en las columnas —puntualizó Sanchis— cabe utilizar el insulto estilístico y cierta descalificación. Y no soy el único que lo ha hecho, porque Francisco Umbral también lo hacía”.

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

Hoy en el juicio del caso Palau 2 empresarios han reconocido que hicieron las reformas en las casas del Félix Millet de y su mano derecha, Jordi Montull, con dinero de la institución que presidían.

Hoy en el juicio del caso Palau 2 empresarios han reconocido que hicieron las reformas en las casas del Félix Millet de y su mano derecha, Jordi Montull, con dinero de la institución que presidían. Los constructores han explicado cuál era el arreglo que tenían como excusa para hacer esas obras en sus viviendas con dinero de la entidad. Decl. Francisco Mañaricua, empresario.

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

El juicio del Caso Palau ha tenido hoy los testimonios de 2 empresario que admitían que cobraron de la entidad las obras en los domicilios particulares de Millet y Montull.

El juicio del Caso Palau ha tenido hoy los testimonios de 2 empresario que admitían que cobraron de la entidad las obras en los domicilios particulares de Millet y Montull. Ambos falsificaban las facturas y las modificaciones de los conceptos las ordenaba Montull Decl. J. G. Lacambra, de Triobra, F. Manyari, FM2

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

Diversos empresarios admiten haber emitido facturas al Palau de la Música a pesar de no haber realizado trabajos para camuflar salida de dinero hacia CDC.

Diversos empresarios admiten haber emitido facturas al Palau de la Música a pesar de no haber realizado trabajos para camuflar salida de dinero hacia CDC.

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

En el juicio del "caso Palau" hoy varios empresarios han explicado que expedían facturas a nombre del Palau de la Música para los trabajos que hacían en las casas de Fèlix Millet y Jordi Montull.

En el juicio del "caso Palau" hoy varios empresarios han explicado que expedían facturas a nombre del Palau de la Música para los trabajos que hacían en las casas de Fèlix Millet y Jordi Montull. Decl.F.Mañaricua; A.Pareja; J.Lendinez; M.Moraleda.

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

Varios empresarios han confirmado hoy en el juicio del caso Palau que colaboraron en la elaboración de facturas falsas de trabajos para el Palau de la Música con las que se enmascaraban las ....

Varios empresarios han confirmado hoy en el juicio del caso Palau que colaboraron en la elaboración de facturas falsas de trabajos para el Palau de la Música con las que se enmascaraban las comisiones a la antigua CDC. Decl. responsable constructora FM2; responsable constructora Amics; responsable constructora Brodi2000.

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

Diversos empresarios que han declarado en el juicio del caso Palau aseguran que la entidad emitió facturas falsas para camuflar salidas de dinero hacia CDC

Diversos empresarios que han declarado en el juicio del caso Palau aseguran que la entidad emitió facturas falsas para camuflar salidas de dinero hacia CDC

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

Hoy en el juicio del caso Palau 2 empresarios han reconocido que hicieron las reformas en las casas del Félix Millet de y su mano derecha, Jordi Montull, con dinero de la institución que presidían.

Hoy en el juicio del caso Palau 2 empresarios han reconocido que hicieron las reformas en las casas del Félix Millet de y su mano derecha, Jordi Montull, con dinero de la institución que presidían. Los constructores han explicado cuál era el arreglo que tenían como excusa para hacer esas obras en sus viviendas con dinero de la entidad. Decl. Francisco Mañaricua, empresario.

► divendres, 24 de març de

> Feu clic aquí per veure /escoltar l'alerta

Facturas falsas para encubrir los pagos en metálico, supuestas comisiones a CDC y trabajos en los domicilios de Félix Millet y Jordi Montull pagados por el Palau de la Música son las principales ....

Facturas falsas para encubrir los pagos en metálico, supuestas comisiones a CDC y trabajos en los domicilios de Félix Millet y Jordi Montull pagados por el Palau de la Música son las principales revelaciones en la sesión de hoy en el juicio por el caso Palau.